

ກອງປະຊຸມສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ

UNCTAD

ບົດແນະນຳ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບມາດຕະການ
ທາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີທາງການ

ສະບັບເດືອນ ກັນຍາ 2014

UNITED NATIONS

ນິວຢອກ ແລະ ເຈນີວາ, 2014

ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່

ການອອກແບບ ແລະ ການນຳສະເໜີ ຂອງເອກະສານສະບັບນີ້ ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຂໍ້ຄິດເຫັນໃດໆ ໃນສ່ວນຂອງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ທີ່ພົວພັນເຖິງສະຖານະພາບທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງ ປະເທດ, ອານາເຂດ, ເມືອງ ຫຼື ຂົງເຂດ ໃດໜຶ່ງ, ຫຼື ສະຖານະພາບທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ພົວພັນເຖິງ ການກຳນົດເຂດແດນ ຫຼື ພົມແດນ.

ເອກະສານໃນສິ່ງພິມນີ້ ອາດຖືກອ້າງອີງ ຫຼື ຈັດພິມຄືນໃໝ່ ຢ່າງເສລີ, ແຕ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຮັບຮູ້, ພ້ອມກັບຄັດ ຕິດ ສຳເນົາຂອງສິ່ງພິມນີ້ ທີ່ລວມມີການອ້າງອີງ ຫຼື ການຈັດພິມຄືນໃໝ່ ໃຫ້ກອງເລຂາ UNCTAD ຕາມທີ່ຢູ່ລຸ່ມ ນີ້:

ຫົວໜ້າຂະແໜງການວິເຄາະດ້ານການຄ້າ
ພະແນກການຄ້າດ້ານສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການສາກົນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ
ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ
Palais des Nations
CH-1211 ທີ່ ເຈນີວາ, ປະເທດສະວິດສະແລນ

This is a non-official translation from English.

UNCTAD/DITC/TAB/2014/4

ສິ່ງພິມຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

© ສະຫງວນລິຂະສິດໂດຍ

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

2014

ການຮັບຮູ້

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້, ໄດ້ຮ່າງຂຶ້ນໂດຍທ່ານ Christian Knebel ແລະ Denise Penell Rial, ໜ່ວຍງານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານການຄ້າ, ຂະແໜງການວິເຄາະດ້ານການຄ້າ, ພະແນກການຄ້າດ້ານສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການສາກົນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ, ອົງການ UNCTAD. ມີການສົມທົບໂດຍ ທ່ານ Guillermo Abramowitz, Fabien Dumesnil ແລະ Samuel Munyaneza. ໄດ້ຮັບບັນດາຄຳຄິດເຫັນຈາກ ທ່ານ Fatoumata Keita, Aki Kuwahara, Alessandro Nicita, Victor Ongnivitsev ແລະ Ralf Peters. ພ້ອມນີ້, ການກະກຽມເອກະສານ ນີ້ ຍັງໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດຈາກບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຫົວຂໍ້ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆຫຼາຍຄັ້ງ.

ການຈັດພິມພາບພື້ນຫຼັງ ແລະ ໜ້າປົກ ໂດຍ ທ່ານ Isabelle Porcu.

ຄຳເຫັນຂອງກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ

ການເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດການຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພັນທະຕ່າງໆທີ່ນອນໃນສັນຍາການຄ້າທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີໃນຂອບທີ່ມີຕໍ່ພາກພື້ນ, ອະນຸພາກພື້ນ, ແລະ ສາກົນ ເວົ້າສະເພາະ ໃນກອບການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດເຂົ້າປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ (AEC) ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າສິນຄ້າສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ສປປ ລາວ ກໍ່ຄືບັນກາປະເທດສະມາຊິກ ຫຼຸດລົງເຫຼືອ 0%, ມີພຽງແຕ່ບາງລາຍການທີ່ຍັງຮັກສາໄວ້ໃນລະດັບ 0-5% ຈົນເຖິງປີ 2018. ສະນັ້ນ, ບັນດາມາດຕະການທາງດ້ານການທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ (NTMs) ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນນັ້ນ ມີຫຼາຍມາດຕະການ ທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນຊີ້ແຈງຢ່າງພຽງພໍ ຊຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການຄ້າ ເຊິ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ສົ່ງເສີມການຄ້າ ລະຫວ່າງປະເທດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ.

ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການເປີດເສລີທາງດ້ານການຄ້າ ທີ່ແນະໃສ່ເພີ່ມມູນຄ່າການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ, ການສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຫຼັກການ ຂອງການນຳໃຊ້ NTMs ຈຶ່ງກາຍເປັນພັນທະທີ່ບັນດາປະເທດສະມາຊິກຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ. ສປປ ລາວ ເຫັນໄດ້ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະດັ່ງກ່າວ, ສະນັ້ນ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈຶ່ງໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ເປັນຈຸດປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ປຶ້ນອ້ອມວຽກງານການຄ້າ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ NTMs ໂດຍສະເພາະ ການທົບທວນບັນດາລະບຽບການທີ່ຕິດພັນກັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ເພື່ອສັງລວມ, ຈັດປະເພດ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຂອງ NTMs ແລ້ວນຳສະເໜີຂັ້ນເທິງ ພິຈາລະນາປັບປຸງ ຫຼື ລົບລ້າງ. ທັງໝົດນັ້ນ ກໍ່ເພື່ອສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມທາງການຄ້າທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພາກທຸລະກິດ-ການຄ້າ.

ວຽກງານ NTMs ເປັນວຽກໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື່ອງຈາກພົວພັນກັບຫຼາຍຂະແໜງການທັງພາກລັດ ແລະ ທຸລະກິດ. ສະນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໄປໃນລວງດຽວກັນ, ກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຈຶ່ງໄດ້ແປ ແລະ ຮຽບຮຽງເອກະສານຂອງອົງການ UNCTAD ກ່ຽວກັບວິທີເກັບກຳຂໍ້ມູນ NTMs ເປັນພາສາລາວ ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນຳໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມື. ຂ້າພະເຂົາຄິດວ່າ ບົດແປສະບັບນີ້ ຈະເປັນປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ນຳໃຊ້ບໍ່ຫຼາຍກໍ່ໜ້ອຍ. ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ນຳໃຊ້ພົບພໍ້ຂໍ້ຜິດພາດ ທາງດ້ານເນື້ອໃນ, ແລະ ຄຳສັບຕ່າງໆ ກໍ່ຂໍໃຫ້ແຈ້ງມາຍັງ ທີມງານຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອທີ່ຈະນຳໄປປັບປຸງແກ້ໄຂໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນສະບັບຕໍ່ໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 31 ມັງກອນ 2017

ຫົວໜ້າກົມ,

ຄະນະຮັບຜິດຊອບການຈັດພິມເອກະສານ

ຊື່ນຳລວມ:

ທ່ານ ນາງ ບານສະຕີ ເທບພະວົງ

ຫົວໜ້າກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ

ກວດແກ້ເນື້ອໃນ ແລະ ຮຽບຮຽງ:

ທ່ານ ນາງ ບານສະຕີ ເທບພະວົງ

ຫົວໜ້າກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ

ທ່ານ ນາງ ລັດທະນາ ດວງບຸບຜາ

ຫົວໜ້າພະແນກອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ

ທ່ານ ວ່າງໃຈ ວ່າງ

ຫົວໜ້າພະແນກບໍລິຫານການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ

ທ່ານ ໂພໄຊ ອິນທະບົວລິ

ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ທ່ານ ວິລະວົງ ສຸດທານິລະໄຊ

ວິຊາການພະແນກອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ

ແປພາສາ:

ທ່ານ ໂພໄຊ ອິນທະບົວລິ

ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ທ່ານ ວິລະວົງ ສຸດທານິລະໄຊ

ວິຊາການພະແນກອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ

ທ່ານ ມົວເຊິ່ງ ມົວເຍ່ຍບີ

ຜູ້ປະສານງານໂຄງການ

ອອກແບບ ແລະ ຈັດລຽງ:

ທ່ານ ນາງ ປາລິມາ ສີໃສແກ້ວ

ຮອງຫົວໜ້າພະແນກບໍລິຫານການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ

ທ່ານ ມົວເຊິ່ງ ມົວເຍ່ຍບີ

ຜູ້ປະສານງານໂຄງການ

ສາລະບານ

1. ພາກສະເໜີ ແລະ ຈຸດປະສົງ.....	2
2. ນິຍາມຂອງມາດຕະການທາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ ແລະ ການພິຈາລະນາທົ່ວໄປ.....	3
3. ຂັ້ນຕອນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ	4
3.1. ລະບຸແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ	4
3.2. ລະບຸເອກະສານຈາກແຕ່ລະແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ.....	7
3.3. ລະບຸລະບຽບການຈາກແຕ່ລະເອກະສານ	7
3.4. ລະບຸ ແລະ ຈັດປະເພດມາດຕະການໃນແຕ່ລະລະບຽບການ.....	7
4. ຂໍ້ແນະນຳໃນການໃສ່ລະຫັດມາດຕະການ	8
4.1. ໂຄງສ້າງຂອງການຈັດປະເພດມາດຕະການທາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ	8
4.2. ຫຼັກການສຳລັບການຈັດປະເພດມາດຕະການ	12
5. ການຈຳແນກລະຫວ່າງມາດຕະການສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານ ເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ	19
5.1. ມາດຕະການສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ	20
5.2. ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ.....	20
5.3. ບໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຊ້ຳກັນ.....	21
5.4. ບາງກໍລະນີທີ່ຍາກສຳລັບມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ/ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ	22
6. ການເລືອກລະຫັດສິນຄ້າທີ່ສອດຄ່ອງກັນ	23
6.1. ລະບົບເອກະພາບແມ່ນຫຍັງ	23
6.2. ວິທີການເລືອກລະຫັດສິນຄ້າ	24
6.3. ເຄື່ອງມືໃນການລະບຸລະຫັດສິນຄ້າ	25
6.4. ຫຼັກການສຳລັບການນຳໃຊ້ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ”	25
6.5. ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເລືອກລະຫັດສິນຄ້າ HS	28
7. ການລົງທະບຽນປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	28
8. ການລົງທະບຽນຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ ແລະ ສິ່ງກົດ ຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ	29
9. ການນຳໃຊ້ແບບຟອມ	30
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນມາດຕະການດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ: ບັນດາ ຕົວປຸງ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການ	31

1. ພາກສະເໜີ ແລະ ຈຸດປະສົງ

ໃນໄລຍະຫຼາຍທົດສະວັດຜ່ານມາ, ການເຈລະຈາການຄ້າໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ການເປີດເສລີແບບຝ່າຍດຽວ ໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມາດຕະການທາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ (NTMs) ໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ສຳລັບຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ. ຄວາມສາມາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ແລະ ສ້າງປະໂຫຍດຈາກການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງກັບບັນດາມາດຕະການດ້ານລະບຽບການດ້ານການຄ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພິດ ແລະ ມາດຕະຖານສິນຄ້າ. ອົງການ UNCTAD ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບ NTMs. ໃນປີ 1994, ອົງການ UNCTAD ໄດ້ເລີ່ມເກັບກຳ ແລະ ຈັດປະເພດ NTMs. ໃນຂະນະທີ່ຖານຂໍ້ມູນການວິເຄາະດ້ານການຄ້າ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຄ້າ ຂອງ UNCTAD ຂຽນໜ້ອຍວ່າ TRAINS ຍັງຄົງເປັນຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ NTMs ທີ່ຄົບຊຸດທີ່ສຸດ, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປັບປຸງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ທັນກັບຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ NTMs ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບຂໍ້ມູນ NTMs. ເພື່ອພັດທະນາຍຸດທະສາດທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນຊ່ອງຫວ່າງດ້ານຄວາມໂປ່ງໃສ, ໃນປີ 2006, ອົງການ UNCTAD ໄດ້ສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຂອງບຸກຄົນທີ່ສຳຄັນ ກ່ຽວກັບສິ່ງກົດຂວາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍນັກເສດຖະສາດແຖວໜ້າ ຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ. ທີມງານສະໜັບສະໜູນອົງການຈັດຕັ້ງຫຼາຍຝ່າຍ ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ຂໍ້ລິເລີ່ມກ່ຽວກັບຄວາມໂປ່ງໃສດ້ານການຄ້າ (TNT) ຈຶ່ງໄດ້ຮັບການເປີດໂຕໂດຍອົງການ UNCTAD, ທະນາຄານພັດທະນາອັຟຣິກາ, ສູນການຄ້າສາກົນ ແລະ ທະນາຄານໂລກ. ອົງການ UNCTAD ເຮັດໜ້າທີ່ນຳພາຄວາມພະຍາຍາມຂອງສາກົນໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ NTMs ທາງການ.

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ NTMs ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຈັດປະເພດເອກະສານດ້ານນິຕິກຳ (ລະບຽບການ, ຄຳສັ່ງແນະນຳ, ຫຼັກການ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ) ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບລະຫັດ NTMs ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ລະຫັດເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກກຳນົດຢູ່ໃນສິ່ງພິມ “ການຈັດປະເພດຂອງມາດຕະການດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ”¹

ການຈັດປະເພດ NTMs ໄດ້ຖືກພັດທະນາ ແລະ ເຫັນດີຈາກຫຼາຍອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໃນຮູບແບບການລິເລີ່ມຂອງຫຼາຍອົງການກ່ຽວກັບ NTMs ນຳພາໂດຍອົງການ UNCTAD. ການຈັດປະເພດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເກັບກຳ, ວິເຄາະ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ NTMs, ໂດຍມີຈຸດປະສົງສຸດທ້າຍ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກສຳລັບຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຄືວ່າ ບັນດາເອກະສານ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ NTMs ມັກຈະອີງໃສ່ຄຳສັບກົດໝາຍ ແລະ/ຫຼື ເຕັກນິກ ເຊິ່ງອາດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການທີ່ຈະກຳນົດລະຫັດອັນດຽວ ໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມທີ່ສຸດ. ສຳລັບຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ມັກຕ້ອງໄດ້ມີການຕີຄວາມໝາຍ ເມື່ອຈັດປະເພດມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນເອກະສານດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະຫັດ NTMs ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ.

ຈຸດປະສົງຂອງຄູ່ມືສະບັບນີ້ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໃນການສ້າງຄວາມກົມກຽວໃນຂະບວນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ NTMs ແລະ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນລະຫວ່າງຂະບວນການຈັດໝວດ ແລະ ຈັດປະເພດ. ໃນການຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ, ຄູ່ມືນີ້ ນຳສະເໜີເຫດຜົນຂອງການຈັດປະເພດ NTMs, ແລະ ອະທິບາຍວິທີເລືອກລະຫັດທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ. ຄູ່ມືສະບັບນີ້ ໄດ້ໃຫ້ຕົວຢ່າງຫຼາຍອັນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອຕອບບັນດາຂໍ້ສົງໄສ ແລະ ຄຳຖາມ ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

ຄູ່ມືສະບັບນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະລວມເອົາຫຼາຍໆກໍລະນີເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຖ້າຍັງມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈ, ຂໍຊຸກຍູ້ໃຫ້ບັນດາຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນສົ່ງຄຳຖາມຂອງຕົນໄປທີ່ train@unctad.org ພ້ອມທັງຄັດຕິດສຳເນົາເອກະສານນິຕິກຳ ແລະ ລະບຸລະຫັດທີ່ບໍ່ແນ່ໃຈ ມາພ້ອມ.

¹ UNCTAD (2015), ການຈັດປະເພດຂອງມາດຕະການທາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີສາກົນ, ສະບັບປີ 2012 UNCTAD/DITC/TAB/2012/Rev.1, ນິວຢອກ ແລະ ເຈນີວາ.

2. ນິຍາມຂອງມາດຕະການທາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ ແລະ ການພິຈາລະນາທົ່ວໄປ

ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ “ລະບຽບການ” ແລະ “ມາດຕະການ”

ລະບຽບການ ແມ່ນເອກະສານນິຕິກຳທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດອອກຢ່າງເປັນທາງການ ເຊັ່ນ: ກົດໝາຍ, ດຳລັດ ຫຼື ຄຳສັ່ງແນະນຳ. ລະບຽບການທີ່ເປັນທາງການ ອາດລວມເອົາຫຼາຍມາດຕະການ (ຫຼື NTMs).

ສຳລັບເປົ້າໝາຍຂອງການຈັດປະເພດ, ມາດຕະການ ແມ່ນຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຄວບຄຸມການຄ້າແບບບັງຄັບ ທີ່ກຳນົດຂຶ້ນຈາກລະບຽບການທີ່ເປັນທາງການ. ຕ້ອງອ່ານລະບຽບການ ຫຼື ເອກະສານນິຕິກຳແຕ່ລະສະບັບ ເພື່ອຈຳແນກມາດຕະການທັງໝົດໃນເນື້ອໃນຂອງເອກະສານ. ມາດຕະການທີ່ໄດ້ລະບຸທັງໝົດ ຄວນໄດ້ຖືກລົງທະບຽນແຍກຕ່າງຫາກ.

ຂໍ້ມູນຫຍັງທີ່ຖືກເກັບກຳ?

ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກເກັບກຳ ກໍ່ແມ່ນມາດຕະການທາງການ ທີ່ປະຈຸບັນຖືກວາງອອກໂດຍປະເທດໜຶ່ງ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຜະລິດຕະພັນນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ. ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ ລວມມີມາດຕະການທີ່ອາດໄດ້ຮັບການກວດກາຢູ່ດ່ານພາສີ ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງເຂົ້າມາ ຫລື ອອກໄປໄດ້.

ມີພຽງແຕ່ມາດຕະການທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກລະບຽບການທີ່ບັງຄັບໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການ ໄດ້ຮັບການເກັບກຳ ແລະ ຈັດປະເພດ. ມາດຕະການສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ (SPS) ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ (TBT) ກໍ່ແມ່ນບັນດາມາດຕະຖານທີ່ເປັນເງື່ອນໄຂບັງຄັບ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ.²

ນິຍາມຂອງມາດຕະການດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ

ແນວຄວາມຄິດຂອງ NTMs ແມ່ນເປັນກາງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ບັງຄັບເຖິງທິດທາງຂອງຜົນກະທົບ. NTMs ໄດ້ຖືກນິຍາມວ່າແມ່ນ “ມາດຕະການດ້ານນະໂຍບາຍ ນອກເໜືອຈາກອັດຕາພາສີທີ່ເປັນໄປໄດ້ວ່າ ຈະສາມາດມີຜົນກະທົບດ້ານເສດຖະກິດ ຕໍ່ກັບການຄ້າດ້ານສິນຄ້າສາກົນ, ການປ່ຽນແປງປະລິມານການຄ້າ ຫຼື ລາຄາ ຫຼື ທັງສອງຢ່າງ”.³ ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ (NTBs) ແມ່ນກຸ່ມຍ່ອຍຂອງ NTMs, ຖືວ່າສິ່ງຜົນກະທົບດ້ານລົບຕໍ່ການຄ້າ. NTMs ທັງໝົດ ຖືກເກັບກຳ ແລະ ລວມເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ TRAINS ຂອງອົງການ UNCTAD, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຂອງມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ຂໍ້ມູນຫຍັງທີ່ບໍ່ຖືກເກັບກຳ?

ມາດຕະການແບບສະໝັກໃຈ ບໍ່ຖືກລວມເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນນີ້. ຕົວຢ່າງໜຶ່ງ ກໍ່ຄືມາດຕະຖານຂອງພາກເອກະຊົນ - ບັນດາຂໍ້ບັງຄັບທີ່ຖືກວາງອອກໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງເອກະຊົນ ເຊັ່ນ: ບໍລິສັດຂາຍຍ່ອຍ ຈະບໍ່ຖືກເກັບກຳ.

ມາດຕະຖານສາກົນ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນເຊັ່ນດຽວກັນ. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ຖືກວາງອອກໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເຊັ່ນ: ອົງການມາດຕະຖານສາກົນ, ອົງການ CODEX, ຄະນະກຳມະການໄຟຟ້າສາກົນ ຫຼື ASTM, ແລະ ບໍ່ມີປະເທດໃດ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຮັບຮອງເອົາມາດຕະຖານເຫຼົ່ານີ້. ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼາຍປະເທດຈະຖືກຊຸກຍູ້ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ, ແຕ່ພວກເຂົາມີເສລີພາບທີ່ຈະກຳນົດລະດັບທີ່ສູງ ຫຼື ຕໍ່າກວ່າ. ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງກ່າວ, ມາດຕະຖານເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະບໍ່ຖືກລວມເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນນີ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ,

² ອີງຕາມນິຍາມຂອງອົງການການຄ້າໂລກ (WTO), ມາດຕະຖານ ແມ່ນເປັນແບບສະໝັກໃຈ. ມາດຕະຖານເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ນິຕິກຳທາງການ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ແຫ່ງຊາດບາງສະບັບ ອາດວາງລະບຽບການທີ່ໃຊ້ຄຳວ່າ “ມາດຕະຖານ”. ໃນກໍລະນີນີ້, ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຖືກເກັບກຳ ແລະ ລົງທະບຽນໃນຖານຂໍ້ມູນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ມັນເປັນເງື່ອນໄຂສຳລັບການນຳເຂົ້າ.
³ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ນິຍາມໂດຍທີມງານສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ກຸ່ມບຸກຄົນສຳຄັນ ກ່ຽວກັບສິ່ງກົດຂວາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ.

ຖ້າປະເທດໃດໜຶ່ງຮັບຮອງເອົາມາດຕະຖານສາກົນ, ເຊິ່ງໄດ້ກາຍເປັນນິຕິກຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ ຖືກລວມເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ. ມາດຕະການທີ່ນອນໃນໝວດ J ຫາ O ຈະບໍ່ຖືກເກັບກຳ (ເບິ່ງຮູບທີ 2).

ຄຳຮ້ອງຟ້ອງຈາກພາກເອກະຊົນ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຕ່າງໆ, ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆທີ່ຕິດພັນກັບ NTMs ທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ບໍ່ຖືວ່າ ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ຄວນຖືກໃສ່ລະຫັດ.

ຂໍ້ມູນຖືກເກັບກຳດ້ວຍວິທີໃດ?

ອົງການ UNCTAD ຈະໃຫ້ແບບຟອມ ທີ່ເປັນທ້ອງຕາຕະລາງຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຕື່ມຂໍ້ມູນທັງໝົດໃສ່ ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ “ແບບຟອມບ້ອນ ຂໍ້ມູນ NTMs”. ອົງການ UNCTAD ຍັງຈະໃຫ້ວິທີການຈັດລະຫັດ NTMs ແລະ ລະຫັດຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ຂອງລາຍລະອຽດ ຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນເອກະພາບ ແລະ ລະບົບການໃສ່ລະຫັດ (ເຊິ່ງຮູ້ກັນວ່າເປັນລະບົບເອກະພາບ (HS)) ແລະ ລະຫັດສິນຄ້າແຫ່ງ ຊາດ.

3. ຂັ້ນຕອນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ບັນດາຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ລະບຸແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ
2. ລະບຸເອກະສານຈາກແຕ່ລະແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ
3. ລະບຸລະບຽບການຈາກແຕ່ລະເອກະສານ
4. ລະບຸ ແລະ ຈັດປະເພດມາດຕະການທີ່ຢູ່ໃນແຕ່ລະເອກະສານ
5. ລະບຸ ແລະ ຈັດປະເພດຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ສຳລັບແຕ່ລະມາດຕະການ
6. ລະບຸ ແລະ ຈັດປະເພດປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ສຳລັບແຕ່ລະມາດຕະການ
7. ລະບຸ ແລະ ຈັດປະເພດຈຸດປະສົງ ສຳລັບແຕ່ລະມາດຕະການ

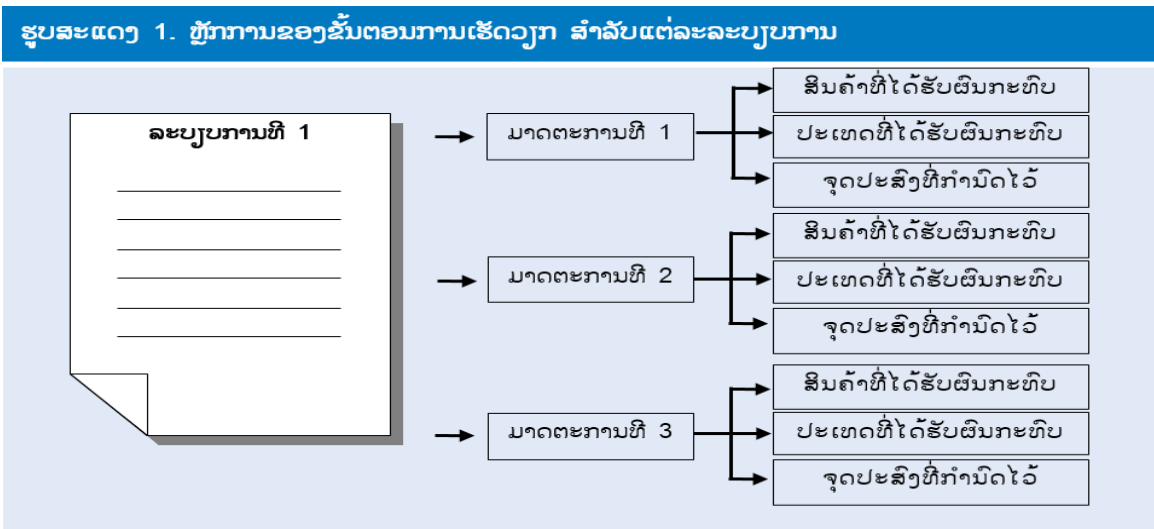
ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ແມ່ນຖືກລົງທະບຽນຢູ່ໃນບ່ອນ ຫຼື ແຜນງານຕ່າງໆ ໃນແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ອົງການ UNCTAD ໄດ້ກຽມ ໄວ້ໃຫ້.

ສາມຂັ້ນຕອນທຳອິດ ລົງທະບຽນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບ. ຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຂໍ້ ມູນດັ່ງກ່າວສາມາດຕິດຕາມໄດ້, ແລະ ສາມາດໄດ້ຮັບການກວດສອບ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ທັນຍຸກ ທັນເຫດການ. ເອກະສານດ້ານນິຕິ ກຳໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງ ສາມາດເອົາມາໄດ້ຈາກແຕ່ລະແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ. ພ້ອມນີ້, ເອກະສານເຫຼົ່ານີ້ ອາດປະກອບມີລະບຽບການໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງ.

ຂັ້ນຕອນທີ່ເຫຼືອ ລະບຸ ແລະ ຈັດປະເພດຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ຈາກເນື້ອໃນດ້ານນິຕິກຳຂອງແຕ່ລະລະບຽບການ.

ຮູບທີ 1 ສະແດງອົງປະກອບ ແລະ ຂອບເຂດຂອງຂັ້ນຕອນທີ 4 ຫາ 7. ໃນລະບຽບການໜຶ່ງ ອາດມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍມາດຕະການ. ແຕ່ລະມາດຕະການ ຕ້ອງຖືກຈັດປະເພດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຈັດປະເພດ NTMs. ແຕ່ລະມາດຕະການ ອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ຜະ ລິດຕະພັນ ແລະ ປະເທດໃດໜຶ່ງ, ແລະ ອາດຍັງຖືກກ່າວເຖິງຈຸດປະສົງຢ່າງຊັດເຈນ ໃນເນື້ອໃນຂອງມາດຕະການ. ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງໄດ້ຖືກລົງທະບຽນ.

ໃນພາກຕໍ່ໄປນີ້, ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

3.1 ລະບຸແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ

ບາດກ້າວທຳອິດອາດແຕກຕ່າງກັນ ອີງຕາມປະເທດກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນບາງປະເທດ, ຂໍ້ມູນອາດມີໄວ້ລວມສູນຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງບ່ອນທີ່ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທາງການ ເຊິ່ງລວບລວມມາດຕະການດ້ານນິຕິກຳທັງໝົດ. ໃນປະເທດອື່ນ, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເອົາຂໍ້ມູນຈາກຫຼາຍສະຖານທີ່/ສະຖາບັນ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

(a) ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນແບບລວມສູນ

ໃນຫຼາຍປະເທດ ວາລະສານທາງການໄດ້ຈັດພິມກົດໝາຍໃໝ່, ລະບຽບການໃໝ່, ຄຳສັ່ງແນະນຳໃໝ່, ດຳລັດໃໝ່, ແລະ ອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຢ່າງເປັນປະຈຳ, ຂໍ້ມູນຖືກບັນຈຸຢູ່ໃນສິ່ງພິມອັນດຽວ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງພາກສ່ວນໃດຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ບັນດາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນລວມສູນເຫຼົ່ານີ້ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ວຽກງານການເກັບກຳຂໍ້ມູນ NTMs ແລະ ການປັບປຸງໃຫ້ທັນຍຸກ ທັນເຫດການ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ຕົວຢ່າງຂອງບັນດາປະເທດທີ່ນຳໃຊ້ວາລະສານທາງການ ຫຼື ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນລວມສູນອື່ນໆ ແມ່ນບັນດາປະເທດສະມາຊິກຂອງ ALADI (ສະມາຄົມເຊື່ອມໂຍງລາຕິນ-ອາເມລິກາ ປະກອບມີ: ປະເທດອາເຈນຕິນາ, ໂບລິເວຍ, ບຣາຊິນ, ຊີລີ, ໂຄລົມເບຍ, ຄິວບາ, ເອກວາດໍ, ເມັກຊິໂກ, ປາຣາກວາຍ, ເປຣູ, ອຸຣູກວາຍ ແລະ ສາທາລະນະລັດເວເນຊູເອລາ). ຕົວຢ່າງຂອງບັນດາຫົວຂໍ້ສິ່ງພິມ ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:⁴

- ອາເຈນຕິນາ: Boletín Oficial (ວາລະສານທາງການ);
- ໂບລິເວຍ: Circular de la Aduana Nacional de Bolivia (ຈົດໝາຍວຽນຂອງທ້ອງຖານພາສີແຫ່ງຊາດຂອງໂບລິເວຍ);
- ບຣາຊິນ: Edições Aduaneiras – Publicações Sobre Comércio Exterior and Diário Oficial de la Unión (ສິ່ງພິມກ່ຽວກັບການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ວາລະສານທາງການຂອງສະຫະພາບ - ສະບັບປັບປຸງ);
- ໂຄລົມເບຍ: Diario Oficial (ວາລະສານທາງການ);
- ເອກວາດໍ: Registro Oficial (ວາລະສານທາງການ);
- ປາຣາກວາຍ: Presidencia de la República (www. presidencia.gov.py), Decreto 2301 and Ediciones El Foro (ເວັບໄຊທ໌ສາທາລະນະ ຂອງປະທານປະເທດ (www.presidencia.gov.py), ດຳລັດ 2301 and ສະບັບ El Foro);
- ເວເນຊູເອລາ: Gaceta Oficial (ຈົດໝາຍເຫດທາງການ).

ບາງປະເທດສັງລວມລະບຽບການປະຈຸບັນຂອງຕົນທັງໝົດ ໃນທະບຽນ ຫຼື ລະຫັດແບບລວມສູນ ເຊິ່ງອາດໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນປຶກສາຫາລືກັນຕື່ມ.

⁴ ເບິ່ງ <http://nt5000.aladi.org/siimnaesp/> (ເຂົ້າເບິ່ງວັນທີ 16 ມັງກອນ 2014).

ຕົວຢ່າງ: ສະຫະລັດອາເມລິກາ ຈັດພິມທະບຽນແຫ່ງຊາດ ເປັນລາຍວັນ.⁵ ພ້ອມນີ້ ຍັງມີລະຫັດຂອງລະບຽບການແຫ່ງຊາດ,⁶ ທີ່ລວບລວມເອົາບັນດາລະບຽບການທີ່ມີຜົນສັກສິດໃນປະຈຸບັນ.

ລະບຽບການນີ້ ຈັດລະຫັດຕາມຫົວຂໍ້ລະບຽບທົ່ວໄປ ແລະ ຖາວອນທັງໝົດ ຂອງທະບຽນແຫ່ງຊາດ.

(b) ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນແບບບໍ່ລວມສູນ

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີແຫຼ່ງຂໍ້ມູນລວມສູນ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ NTMs ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຖືກເກັບກຳຜ່ານສະຖາບັນຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ. ສິ່ງນີ້ເປັນສິ່ງທ້າທາຍສຳລັບຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນ NTMs, ແຕ່ມີຄວາມສຳຄັນໃນການລະບຸກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ແລະ ສະຖາບັນອື່ນໆ.

ຕາຕະລາງຕໍ່ໄປນີ້ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດຖະບານ ທີ່ອາດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບໝວດຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງ NTMs. ລາຍການນີ້ ແມ່ນບໍ່ໝົດແຕ່ເທົ່ານີ້. ຊື່ຂອງຂະແໜງການຂອງລັດຖະບານ ອາດແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະປະເທດ. ແຕ່ລະສະຖາບັນ ອາດເຜີຍແຜ່ເອກະສານດ້ານນິຕິກຳຜ່ານເວັບໄຊທ໌ຂອງຕົນ ຫຼື ຜ່ານສື່ອື່ນໆ.

(c) ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອື່ນ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ NTMs ຕ້ອງອີງໃສ່ເອກະສານແຫ່ງຊາດທີ່ ເປັນທາງການ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອື່ນກໍ່ສາມາດນຳ ໄປສູ່ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນທາງການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ ແລະ ຊ່ວຍລະບຸເອກະສານດ້ານນິຕິກຳ ໂດຍສະເພາະໃນກໍລະນີທີ່ການຈັດພິມນິຕິກຳຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ບໍ່ມີລະບົບລວມສູນ.

ການທົບທວນນະໂຍບາຍການຄ້າ ຂອງອົງການການຄ້າໂລກ (ອຄລ) ສາມາດເປັນປະໂຫຍດເຮັດໃຫ້ເຫັນພາບລວມເບື້ອງຕົ້ນທີ່ດີຂອງໂຄງສ້າງສະຖາບັນ ລວມທັງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກົດໝາຍຕິດພັນກັບການຄ້າອັນສຳຄັນ.⁷ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການທົບທວນເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາທຸກຢ່າງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດທີ່ຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງການໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ NTMs. ກົດໝາຍທົ່ວໄປ ທີ່ມັກຖືກນຳໃຊ້ໃນການທົບທວນນະໂຍບາຍການຄ້າ ກໍ່ຂ້ອນຂ້າງມີລັກສະນະບໍ່ສະເພາະ ແລະ ເປັນພຽງບາດກ້າວທຳອິດໃນການລະບຸສະຖາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ລະບຽບການສະເພາະທີ່ຕ້ອງການ.

ພາຍໃຕ້ບັນດາສັນຍາຂອງ WTO ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາປະເທດສະມາຊິກ ຕ້ອງມີຈຸດສອບຖາມທີ່ເປັນທາງການ ສຳລັບມາດຕະການ SPS ແລະ TBT.⁸ ຈຸດສອບຖາມເຫຼົ່ານີ້ ຍັງສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນຄ່າແກ່ບັນດາທີ່ປຶກສາ ກ່ຽວກັບການຊອກລະບຽບການທີ່ຕິດພັນກັບມາດຕະການ SPS ແລະ TBT ໄດ້ຢູ່ບ່ອນໃດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕາມປະສົບການສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂໍ້ມູນຈາກແຫຼ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນສ່ວນໜຶ່ງ ເນື່ອງຈາກການແຈ້ງມາດຕະການ SPS ແລະ TBT ໃຫ້ແກ່ WTO ມີລັກສະນະຈຳກັດຢູ່, ຂໍ້ມູນທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນ.

ຂໍ້ມູນອາດຊື້ໄດ້ຈາກບໍລິສັດເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ລວບລວມບັນດາລະບຽບການ ພ້ອມທັງການປັບປຸງດັດແກ້ທັງໝົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວນຮັບປະກັນວ່າແຫຼ່ງຂໍ້ມູນນີ້ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນທາງການ ແລະ ຄົບຖ້ວນ.

⁵ ມີຢູ່ເວັບໄຊທ໌ <http://www.gpo.gov/fdsys/browse/collection.action?collectionCode=FR> (ເຂົ້າເບິ່ງ 16 ມັງກອນ 2014). ເອົາໃຈໃສ່ວ່າທະບຽນແຫ່ງຊາດ ຍັງລວມມີລະບຽບການທີ່ສະເໜີເປີດສຳລັບການສົນທະນາແບບເປີດເຜີຍ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຖານຂໍ້ມູນນີ້.
⁶ ມີຢູ່ເວັບໄຊທ໌ <http://www.gpo.gov/fdsys/browse/collectionCfr.action?collectionCode=CFR> (ເຂົ້າເບິ່ງ 16 ມັງກອນ 2014).
⁷ ການທົບທວນນະໂຍບາຍດ້ານການຄ້າຂອງ WTO ແມ່ນມີຢູ່ໃນເວັບໄຊທ໌ http://www.wto.org/english/tratop_e/tp_rep_e.htm (ເຂົ້າເບິ່ງ 16 ມັງກອນ 2014).
⁸ ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ ກ່ຽວກັບຈຸດສອບຖາມ SPS ແລະ TBT ສຳລັບແຕ່ລະປະເທດສາມາດຊອກໄດ້ທີ່ເວັບໄຊທ໌ດັ່ງນີ້: <http://spsims.wto.org/web/pages/settings/country/Selection.aspx> (SPS) (ເຂົ້າເບິ່ງ 16 ມັງກອນ 2014); http://www.wto.org/english/tratop_e/tbt_e/tbt_enquiry_points_e.htm (TBT) (ເຂົ້າເບິ່ງ 16 ມັງກອນ 2014).

ຕາຕະລາງ 1. ຕົວຢ່າງຂະແໜງການຂອງລັດຖະບານທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕາມໝວດຂອງ NTMs		
	ພາກຂອງ NTMs	ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານທີ່ຮັບຜິດຊອບ
A	ມາດຕະການ SPS	ກະຊວງກະສິກໍາ; ອົງການມາດຕະຖານ; ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
B	ມາດຕະການ TBT	ອົງການມາດຕະຖານ; ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ; ກະຊວງສິ່ງແວດລ້ອມ; ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ
C	ການກວດກາສິນຄ້າກ່ອນການຂົນສົ່ງ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ	ອົງການພາສີ; ອົງການມາດຕະຖານ
D	ມາດຕະການສຸກເສີນເພື່ອປົກປ້ອງການຄ້າ	ກະຊວງການເງິນ; ກະຊວງເສດຖະກິດ ຫຼື ການຄ້າ
E	ການອອກໃບອະນຸຍາດແບບບໍ່ອັດຕະໂນມັດ, ການກໍານົດໂກຕ້າ, ການເກືອດຫ້າມ ແລະ ມາດຕະການຄວບຄຸມປະລິມານ	ກະຊວງເສດຖະກິດ (ຫຼື ການຄ້າ, ພົວພັນຕ່າງປະເທດ)
F	ມາດຕະການການຄວບຄຸມລາຄາ, ລວມມີບັນດາອາກອນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ	ກະຊວງເສດຖະກິດ (ຫຼື ການຄ້າ, ພົວພັນຕ່າງປະເທດ); ອົງການພາສີ
G	ມາດຕະການທາງດ້ານການເງິນ	ກະຊວງການເງິນ; ທະນາຄານແຫ່ງຊາດ
H	ມາດຕະການສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການແຂ່ງຂັນ	ກະຊວງເສດຖະກິດ (ຫຼື ການຄ້າ, ພົວພັນຕ່າງປະເທດ)
I	ມາດຕະການທາງດ້ານການລົງທຶນ ທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າ	ກະຊວງເສດຖະກິດ (ຫຼື ການຄ້າ, ພົວພັນຕ່າງປະເທດ)
P	ມາດຕະການທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກ	ກະຊວງເສດຖະກິດ (ຫຼື ການຄ້າ, ພົວພັນຕ່າງປະເທດ); ອົງການພາສີ

3.2 ລະບຸເອກະສານຈາກແຕ່ລະແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ

ແຕ່ລະແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອາດມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍເອກະສານ ທີ່ລະບຸບຽບການຕ່າງໆໄດ້ຖືກຈັດພິມ. ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດທີ່ຖືກລະບຸພາຍໃຕ້ແຕ່ລະແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດເປັນລາຍການອອກມາ.

ຕົວຢ່າງ: ຖ້າແຫຼ່ງຂໍ້ມູນເປັນວາລະສານທາງການທີ່ຖືກຈັດພິມໂດຍສໍານັກງານປະທານປະເທດ, ທຸກສະບັບສະເພາະ ຂອງວາລະສານດັ່ງກ່າວ ທີ່ບັນຈຸລະບຽບການ NTMs ຕ້ອງໄດ້ຖືກລົງທະບຽນເປັນເອກະສານ. ຖ້າອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອໍານາດຂອງລັດຖະບານ ຈັດພິມແຕ່ລະກົດໝາຍ, ຄໍາສັ່ງແນະນໍາ ຫຼື ດໍາລັດ ຢູ່ໃນເອກະສານແຍກຕ່າງຫາກ, ເອກະສານແຕ່ລະສະບັບຕ້ອງຖືກລົງທະບຽນ.

3.3 ລະບຸລະບຽບການຈາກ ແຕ່ລະເອກະສານ

ແຕ່ລະເອກະສານ ອາດລວມເອົາໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍລະບຽບການ. ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ອາດຖືກເອີ້ນເປັນ ກົດໝາຍ, ຄໍາສັ່ງແນະນໍາ, ດໍາລັດ ຫຼື ລະບຽບການ ແລະ ອື່ນໆ. ແຕ່ລະລະບຽບການທີ່ບັນຈຸ NTMs ຕ້ອງໄດ້ຖືກລະບຸ ແລະ ບັນທຶກ.

ຕົວຢ່າງ: ຖ້າສະບັບຂອງວາລະສານທາງການ ແມ່ນເອກະສານ, ລະບຽບການສະເພາະທີ່ບັນຈຸ NTMs ໃນເອກະສານ ຕ້ອງຖືກລົງທະບຽນຢູ່ທີ່ນີ້. ຖ້າແຕ່ລະລະບຽບການ (ກົດໝາຍ, ຄໍາສັ່ງແນະນໍາ, ດໍາລັດ, ແລະ ອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ) ຖືກຈັດພິມໃນເອກະສານທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ, ສໍາລັບແຕ່ລະລະບຽບການ ທີ່ມີສິ່ງພິມອັນດຽວກັນແມ່ນຖືກລົງທະບຽນ ພາຍໃຕ້ບັນດາເອກະສານ ແລະ ລະບຽບການດັ່ງກ່າວ.

ລະບຽບການທີ່ຖືກລະບຸ ຄວນມີລັກສະນະສະເພາະທີ່ເໝາະສົມເພື່ອລະບຸມາດຕະການ, ປະເທດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ເບິ່ງຫົວຂໍ້ທີ 4). ບາງເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍທົ່ວໄປ ອາດໃຫ້ພຽງແຕ່ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປ ຫຼື ໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ບາງສະຖາບັນເພື່ອວາງບັນດາລະບຽບການ ຫຼື ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕົວຈິງ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວຈະມີລະບຽບການທີ່ເປັນລາຍລະອຽດຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງຄວນຖືກລົງທະບຽນໄວ້ໃນຖານຂໍ້ມູນແທນ.

3.4 ລະບຸ ແລະ ຈັດປະເພດມາດຕະການ ໃນແຕ່ລະລະບຽບການ

ມາດຕະການທັງໝົດ ທີ່ນອນຢູ່ໃນແຕ່ລະລະບຽບການ ຕ້ອງຖືກລະບຸ ແລະ ຈັດປະເພດ ເນື້ອໃນດ້ານນິຕິກຳຕ້ອງໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນຮູບແບບຖານຂໍ້ມູນ. ຖານຂໍ້ມູນຄວນສະທ້ອນເຖິງບັນດາອົງປະກອບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ:

ມາດຕະການໃດ? →

ຈັດປະເພດມາດຕະການທີ່ຖືກລະບຸ ຕາມລາຍການໃສ່ລະຫັດຂອງອົງການ UNCTAD ໃນການຈັດປະເພດ NTMs;

ຜະລິດຕະພັນໃດ? →

ຊອກຫາລະຫັດສິນຄ້າ, ລະຫັດລະບົບເອກະພາບ (HS), ຫຼື ລະຫັດກຸ່ມທີ່ກຳນົດລ່ວງໜ້າ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກມາດຕະການນີ້;

ປະເທດຄູ່ຄ້າໃດ? →

ກຳນົດລະຫັດປະເທດໃຫ້ແກ່ປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກມາດຕະການນີ້;

ຈຸດປະສົງໃດ? →

ຈັດໝວດເຫດຜົນ ເປັນຫຍັງມາດຕະການນີ້ ຈຶ່ງຖືກວາງອອກ, ກໍ່ຕໍ່ເນື້ອໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການດັ່ງກ່າວແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບແຕ່ລະມາດຕະການແມ່ນມີຫຼາຍຂອບເຂດ, ເຊິ່ງຈະມີປະສິດທິພາບຍິ່ງຂຶ້ນ ຖ້າຮັກສາແຜ່ນງານທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ ສຳລັບແຕ່ລະຂອບເຂດຄື: ລາຍການມາດຕະການ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ວັດຖຸປະສົງທີ່ຕ້ອງການ. ເບິ່ງຂໍ້ 9 ແລະ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ “ແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນ NTMs: ຕົວປ່ຽນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການ” ສຳລັບລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະແຜ່ນງານ, ວິທີຮັກສາການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງແຜ່ນງານ, ແລະ ລາຍການຕົວປ່ຽນຕ່າງໆທີ່ຈະຖືກລົງທະບຽນ ອົງການ UNCTAD ຈະໃຫ້ໂຄງສ້າງຂອງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ໄຟລ໌ເປົ່າເພື່ອຕື່ມຂໍ້ມູນລົງໃສ່.

ຂໍ້ 4 ແລະ 5 ລຸ່ມນີ້ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວິທີການນຳໃຊ້ການຈັດປະເພດ NTMs (ຂັ້ນຕອນທີ 4). ຂໍ້ 6 ແນະນຳການເລືອກລະຫັດສິນຄ້າທີ່ຖືກຕ້ອງ (ຂັ້ນຕອນທີ 5). ຂໍ້ 7 ແລະ 8 ອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບການລົງທະບຽນປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການ ຕາມລຳດັບ (ຂັ້ນຕອນທີ 6 ແລະ 7).

4. ຂໍ້ແນະນຳໃນການໃສ່ລະຫັດມາດຕະການ

ຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນຂໍ້ແນະນຳໃນການກຳນົດລະຫັດ NTMs ໃສ່ມາດຕະການທີ່ຖືກລະບຸຢູ່ໃນເນື້ອໃນຂອງລະບຽບການ. ຂັ້ນຕອນທຳອິດແມ່ນການສ້າງຄວາມລື່ງເຄີຍກັບການຈັດປະເພດມາດຕະການ, ແລະ ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບໂຄງສ້າງພື້ນຖານຂອງການຈັດປະເພດ ແລະ ພາກຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

4.1 ໂຄງສ້າງຂອງການຈັດປະເພດມາດຕະການທາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ

ບັນດາມາດຕະການ ແມ່ນຖືກຈັດລຽງຢູ່ໃນຫຼາຍພາກ ອີງຕາມປະເພດຂອງ NTMs (ກ່ອງ 1 ແລະ 2). ພາກຕ່າງໆ ແມ່ນຖືກໃສ່ເຄື່ອງໝາຍດ້ວຍຕົວອັກສອນແຕ່ A ຫາ P.⁹

⁹ ສຳລັບລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຈັດປະເພດ ເບິ່ງທີ່ UNCTAD (2015), ການຈັດປະເພດຂອງມາດຕະການທາງດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີສາກົນ: ສະບັບປີ 2012, UNCTAD/DITC/TAB/2012/Rev.1, ນິວຢອກ ແລະ ເຈນີວາ.

(a) ມາດຕະການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ

ບັນດາມາດຕະການໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນ 02 ໝວດທົ່ວໄປຄື: ມາດຕະການນຳເຂົ້າ ແລະ ມາດຕະການສົ່ງອອກ. ໃນເວລາຈັດປະເພດມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ຈຳເປັນຕ້ອງຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງ ທີ່ສິ່ງນີ້ເປັນອັນທຳອິດ.

ທຸກພາກແຕ່ A ຫາ O ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງປະເທດ ຜູ້ນຳເຂົ້າຕໍ່ກັບການນຳເຂົ້າຂອງຕົນ. ມີພຽງແຕ່ພາກ P ທີ່ປະກອບດ້ວຍມາດຕະການສົ່ງອອກ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕ່າງໆທີ່ປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນຜູ້ດຽວ ຕໍ່ກັບການສົ່ງອອກຂອງຕົນ.

ທຸກມາດຕະການທີ່ກຳນົດໂດຍປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງວ່າຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ຫຼື ກວດສອບຢູ່ໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ບໍ່, ຈະຖືກພິຈາລະນາເປັນມາດຕະການນຳເຂົ້າ ເນື່ອງຈາກຕິດພັນກັບການນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນ.

ຮູບສະແດງ 2. ໂຄງສ້າງຂອງພາກຕ່າງໆໃນການຈັດປະເພດ NTMs

ມາດຕະການນຳເຂົ້າ	ມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກ	A. ມາດຕະການທາງດ້ານສຸຂາພາບ ແລະ ສຸຂາພາບໄມພິດ
		B. ສິ່ງກົດຂວາງທາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ
		C. ການກວດກາສິນຄ້າກ່ອນການຂົນສົ່ງ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ
	ມາດຕະການທີ່ບໍ່ແມ່ນເຕັກນິກ	D. ມາດຕະການສຸກເສີນເພື່ອປົກປ້ອງການຄ້າ
		E. ການອອກໃບອະນຸຍາດແບບບໍ່ອັດຕະໂນມັດ, ການກຳນົດໂກຕ້າ, ການເກືອດຫ້າມ ແລະ ມາດຕະການຄວບຄຸມປະລິມານ ນອກເໜືອຈາກເຫດຜົນທາງດ້ານ SPS ຫຼື TBT
		F. ມາດຕະການການຄວບຄຸມລາຄາ, ລວມມີບັນດາອາກອນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ການເກັບຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ
		G. ມາດຕະການທາງດ້ານການເງິນ
		H. ມາດຕະການສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການແຂ່ງຂັນ
		I. ມາດຕະການທາງດ້ານການລົງທຶນ ທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າ
		J. ການຈຳກັດການຈັດຈຳໜ່າຍ
		K. ການຈຳກັດທາງດ້ານການບໍລິການຫຼັງການຂາຍ
		L. ການອຸດໜູນ (ບໍ່ລວມເອົາການອຸດໜູນການສົ່ງອອກພາຍໃຕ້ຂໍ້ P7)
		M. ການຈຳກັດການຈັດຊື້ຈັດຈ້າງຂອງລັດຖະບານ
	N. ຊັບສິນທາງປັນຍາ	
	O. ລະບຽບການແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ	
	ມາດຕະການສົ່ງອອກ	P. ມາດຕະການທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກ

ຕົວຢ່າງ: ສຳລັບລະບຽບການທີ່ລະບຸ “ການນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນທີ່ມີແຫຼ່ງກຳເນີດຈາກສັດເຂົ້າມາໃນປະເທດ A ຕ້ອງປະກອບໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ ທີ່ເຊັນໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມເໝາະສົມທີ່ຈະສົ່ງອອກໄປຍັງປະເທດ A”, ມາດຕະການນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຈັດປະເພດພາຍໃຕ້ລະຫັດຂອງມາດຕະການນຳເຂົ້າ ເນື່ອງຈາກເປັນຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ.

(b) ພາກຕ່າງໆໃນການຈັດປະເພດ

ມາດຕະການນຳເຂົ້າ ໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະການທີ່ບໍ່ແມ່ນເຕັກນິກ. ກຸ່ມທຳອິດປະກອບມີ 03 ພາກ (A ຫາ C): SPS, TBT, ການກວດກາ ກ່ອນການຂົນສົ່ງ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ. ມາດຕະການທີ່ບໍ່ແມ່ນເຕັກນິກ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 12 ພາກ (D ຫາ O). ມາດຕະການສົ່ງອອກ ປະກອບມີ 01 ພາກເທົ່ານັ້ນ (P).

ກ່ອງ 1 ສະຫຼຸບມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບຢູ່ໃນແຕ່ລະພາກຂອງການຈັດປະເພດ.

ກ່ອງທີ 1. ລາຍລະອຽດໂດຍຫຍໍ້ຂອງແຕ່ລະພາກໃນການຈັດປະເພດ

ພາກ A: ກ່ຽວກັບມາດຕະການ SPS, ໝາຍເຖິງມາດຕະການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຂົງເຂດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການຈຳກັດສານເຄມີ, ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານສູນກອນາໄມ ຫຼື ມາດຕະການອື່ນໆ ເພື່ອການສະກັດກັ້ນການລະບາດຂອງພະຍາດ. ພ້ອມນີ້, ຍັງລວມມີມາດຕະການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງທັງໝົດ ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຫານ ເຊັ່ນ: ການຢັ້ງຢືນ, ການທົດສອບ ແລະ ການກວດກາ, ແລະ ການກັກກັ້ນ.

ພາກ B: ກ່ຽວກັບມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກ, ໝາຍເຖິງບັນດາມາດຕະການ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການຕິດສະຫຼາກ ແລະ ມາດຕະການອື່ນໆ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ. ພ້ອມນີ້, ຍັງລວມມີການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງທີ່ຕິດພັນກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານເຕັກນິກ ເຊັ່ນ: ການຢັ້ງຢືນ, ການທົດສອບ ແລະ ການກວດກາ.

ພາກ C: ຈັດປະເພດມາດຕະການຕິດພັນກັບການກວດກາກ່ອນການຂົນສົ່ງ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ກ່ອນການຂົນສົ່ງ.

ພາກ D: ໝາຍເຖິງມາດຕະການສຸກເສີນ, ເຊິ່ງເປັນມາດຕະການທີ່ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຮັບມືກັບຜົນກະທົບດ້ານລົບສະເພາະໃດໜຶ່ງຂອງການນຳເຂົ້າ ຢູ່ໃນຕະຫຼາດຂອງປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ, ລວມມີມາດຕະການທີ່ແນໃສ່ການປະຕິບັດດ້ານການຄ້າຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ເປັນທຳ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ລວມມີມາດຕະການການຕ້ານການທຸ້ມຕະຫຼາດ, ການຕອບໂຕ້ການອຸດທຸນ ແລະ ການປົກປ້ອງ.

ພາກ E: ລວມມີການອອກໃບອະນຸຍາດ, ໂກຕ້າ, ແລະ ມາດຕະການດ້ານປະລິມານ, ກຸ່ມມາດຕະການທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຈຳກັດປະລິມານການຄ້າ ເຊັ່ນ: ໂກຕ້າ. ພ້ອມນີ້, ຍັງກວມເອົາໃບອະນຸຍາດ ແລະ ການຫ້າມນຳເຂົ້າ ທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບ SPS ຫຼື TBT.

ພາກ F: ລວມມີມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ, ເຊິ່ງຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອຄວບຄຸມ ຫຼື ມີຜົນຕໍ່ລາຄາຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ກໍ່ເພື່ອສະໜັບສະໜູນລາຄາສິນຄ້າພາຍໃນໃດໜຶ່ງ ເມື່ອສິນຄ້ານຳເຂົ້າເຫຼົ່ານີ້ມີລາຄາຕ່ຳກວ່າ; ກຳນົດລາຄາສິນຄ້າພາຍໃນໃດໜຶ່ງ ຍ້ອນການເໜັງຕີງຂອງລາຄາຢູ່ໃນຕະຫຼາດພາຍໃນ, ຫຼື ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງດ້ານລາຄາຢູ່ໃນຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດ; ຫຼື ເພື່ອເພີ່ມ ຫຼື ຮັກສາລາຍຮັບດ້ານອາກອນ. ພ້ອມນີ້, ໝວດນີ້ ຍັງລວມມີມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ອອກເໜືອຈາກມາດຕະການດ້ານອັດຕາພາສີ ທີ່ເພີ່ມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງການນຳເຂົ້າໃນລັກນະນະດຽວກັນ (ມາດຕະການແບບເຄິ່ງພາສີ).

ພາກ G: ກ່ຽວຂ້ອງກັບມາດຕະການດ້ານການເງິນ, ໝາຍເຖິງມາດຕະການການຈຳກັດການຊຳລະສະສາງການນຳເຂົ້າ, ຕົວຢ່າງ: ໃນເວລາທີ່ມີລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ມູນຄ່າຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ມັນຍັງລວມເອົາມາດຕະການທີ່ນຳໃຊ້ ເພື່ອຈຳກັດເງື່ອນໄຂການຊຳລະເງິນ.

ພາກ H: ມາດຕະການທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການແຂ່ງຂັນ - ມາດຕະການທີ່ໃຫ້ສິດຜູກຂາດ ຫຼື ຄວາມພໍໃຈພິເສດ ຫຼື ບູລິມະສິດ ແກ່ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກຸ່ມຜູ້ປະກອບການດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຈຳກັດໃດໜຶ່ງ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຕົ້ນຕໍໝາຍເຖິງມາດຕະການຜູກຂາດ ເຊັ່ນ: ການຄ້າຂອງລັດ, ຕົວແທນນຳເຂົ້າພຽງຜູ້ດຽວ ຫຼື ການນຳໃຊ້ປະກັນໄພ ຫຼື ການຂົນສົ່ງພາຍໃນແບບບັງຄັບ.

ພາກ I: ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນດາມາດຕະການດ້ານການລົງທຶນທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າ, ກຸ່ມມາດຕະການທີ່ຈຳກັດການລົງທຶນໂດຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີສ່ວນປະກອບພາຍໃນ ຫຼື ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການລົງທຶນຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກເພື່ອດຸ່ນດ່ຽງການນຳເຂົ້າ.

ພາກ J: ລວມເອົາການຈຳກັດການຈຳໜ່າຍ, ໝາຍເຖິງມາດຕະການຈຳກັດ ຕິດພັນກັບການຈຳໜ່າຍພາຍໃນຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ.

10 ກະລຸນາເອົາໃຈໃສ່ວ່າກິດຈະກຳການຄ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮຽນແບບ ຫຼື ການກ່າຍແບບ ແມ່ນຖືກຈັດປະເພດເຂົ້າໃນພາກ E, ພາຍໃຕ້ລະຫັດ E315 ສຳລັບການເກືອດຫ້າມການກ່າຍແບບ ຫຼື ການຮຽນແບບ ສິນຄ້າທີ່ມີສິດທິບັດ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ.

ພາກ K: ກ່ຽວຂ້ອງການຈຳກັດການບໍລິການຫຼັງການຂາຍ ເຊັ່ນ: ການຈຳກັດການໃຫ້ບໍລິການສະໜອງເຄື່ອງອາໄຫຼ່.

ພາກ L: ປະກອບດ້ວຍມາດຕະການທີ່ຕິດພັນກັບການອຸດໜູນທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຄ້າ.

ພາກ M: ລວມມີມາດຕະການຈຳກັດການຈັດຊື້ຂອງລັດຖະບານ, ໝາຍເຖິງການຈຳກັດທີ່ຜູ້ປະມູນອາດພົບພໍ້ ໃນເວລາທີ່ພະຍາຍາມຂາຍຜະລິດຕະພັນຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານຕ່າງປະເທດ.

ພາກ N: ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈຳກັດ ທີ່ຕິດພັນມາດຕະການດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ¹⁰.

ພາກ O: ລະບຽບການແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ຈັດກຸ່ມມາດຕະການທີ່ຈຳກັດແຫຼ່ງກຳເນີດ ຫຼື ປັດໃຈນຳເຂົ້າຂອງສິນຄ້າ.

ພາກ P: ລວມມີມາດຕະການການສົ່ງອອກ. ຈັດກຸ່ມມາດຕະການທີ່ປະເທດນຳໃຊ້ເພື່ອການສົ່ງອອກ. ເຊິ່ງລວມມີອາກອນສົ່ງອອກ, ໂກຕ້າສົ່ງອອກ ແລະ ການຫ້າມສົ່ງອອກ.

(c) ໂຄງສ້າງແບບກິ່ງໄມ້

ແຕ່ລະພາກ (01 ຕົວເລກ, ຕົວອັກສອນແຕ່ A-P) ແມ່ນຖືກແບ່ງອອກເປັນກຸ່ມໂດຍນຳໃຊ້ໂຄງສ້າງກິ່ງໄມ້ ຫຼື ໝວດຍ່ອຍ ທີ່ມີຄວາມເລິກເຖິງ 03 ລະດັບເພີ່ມເຕີມ (02, 03 ແລະ 04 ຕົວເລກ). ຫຼາຍຕົວເລກເທົ່າໃດ ໝາຍເຖິງມີການແຍກຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ໝາຍຄວາມວ່າ ເປັນໝວດມາດຕະການທີ່ລະອຽດຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງ: ພາກ A ມີລະຫັດ 02 ຕົວເລກ 09 ອັນ, A1 ເຖິງ A9. ຈາກນັ້ນ, ລະຫັດ 02 ຕົວເລກແຕ່ລະອັນ ຈະຖືກຈຳແນກຕໍ່ໄປອີກ ໂດຍໃຫ້ລະຫັດ 03 ຕົວເລກ.

ຕົວຢ່າງ: A8 ລວມມີ A81 ເຖິງ A86, ແລະ A89. ຈາກນັ້ນ, A85 ໄດ້ຖືກແບ່ງອອກຕໍ່ໄປອີກເປັນລະຫັດ 04 ຕົວເລກ: A851, A852, A853 ແລະ A859 (ເບິ່ງກ່ອງ 2). ມີພຽງການຈັດກຸ່ມບາງກຸ່ມເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເຂົ້າເຖິງລະດັບການແຍກຂໍ້ມູນ 04 ຕົວເລກ. ການຈັດກຸ່ມສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢຸດຢູ່ທີ່ 03 ຕົວເລກ.

ກ່ອງທີ 2. ໂຄງສ້າງແບບກິ່ງໄມ້ຂອງການຈັດປະເພດ

A. ມາດຕະການສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ

- A1. ການເກືອດຫ້າມ / ການຈຳກັດການນຳເຂົ້າດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານ SPS
- A2. ປະລິມານສານຕົກຄ້າງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ ແລະ ການຈຳກັດການນຳໃຊ້ສານຕ່າງໆ
- (...)
- A8. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງທີ່ຕິດພັນກັບມາດຕະການ SPS
 - A81. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຈົດທະບຽນຜະລິດຕະພັນ
 - A82. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການທົດສອບ
 - A83. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຍັ້ງຍືນ
 - A84. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກວດກາ
 - A85. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກວດຄົ້ນຍ້ອນຫຼັງ
 - A851. ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງວັດຖຸດິບ ແລະ ສິນສ່ວນ
 - A852. ປະຫວັດການປຸງແຕ່ງ
 - A853. ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງສິນຄ້າ ຫຼັງຈັດສົ່ງແລ້ວ
 - A859. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກວດຄົ້ນຍ້ອນຫຼັງ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ
 - A86. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກັກກັນ
 - A89. ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງທີ່ຕິດພັນກັບມາດຕະການ SPS, ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸຢູ່ບ່ອນໃດ
- A9. ມາດຕະການ SPS, ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ

- B. ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ
- C. ການກວດກາສິນຄ້າກ່ອນການຂົນສົ່ງ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ
- D. ມາດຕະການສຸກເສີນເພື່ອປົກປ້ອງ
- E. ການອອກໃບອະນຸຍາດແບບບໍ່ອັດຕະໂນມັດ, ໂກຕ້າ, ການເກືອດຫ້າມ
- F. ມາດຕະການການຄວບຄຸມລາຄາ, ລວມມີບັນດາອາກອນເພີ່ມເຕີມ
- G. ມາດຕະການດ້ານການເງິນ
- H. ມາດຕະການສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການແຂ່ງຂັນ
- I. ມາດຕະການດ້ານການລົງທຶນ ທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າ

(...)

*n.e.s.: ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ.

4.2 ຫຼັກການສຳລັບການຈັດປະເພດມາດຕະການ

ຫຼັກການຕໍ່ໄປນີ້ ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດປະເພດມາດຕະການ ແລະ ການປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າແບບຟອມປ້ອນຂໍ້ມູນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ພ້ອມນີ້, ຍັງໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ກ່ຽວກັບການຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງມາດຕະການ SPS ແລະ TBT ເຊິ່ງສາມາດເຫັນໄດ້ໃນຂໍ້ 5.

4.2.1 ນຳໃຊ້ລະຫັດທີ່ລະອຽດທີ່ສຸດທີ່ມີ ເພື່ອຈັດປະເພດມາດຕະການ

(a) ການເລືອກລະຫັດທີ່ລະອຽດທີ່ສຸດ ໃນໂຄງສ້າງແບບກິ່ງໄມ້

ຄວນຈັດມາດຕະການອອກເປັນແຕ່ລະປະເພດສະເພາະ ໂດຍນຳໃຊ້ລະຫັດທີ່ລະອຽດທີ່ສຸດ.

ຖ້າລະບຽບການ ກຳນົດບັນດາຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທີ່ນອນໃນຫຼາຍໆລະຫັດ, ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງແຕ່ລະອັນ ຕ້ອງຖືກຈັດປະເພດເປັນມາດຕະການທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ.

ຕົວຢ່າງ: ຖ້າລະບຽບການ ກຳນົດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕິດສະຫຼາກ, ການຕິດເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການຫຸ້ມຫໍ່ ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານ SPS, ລະຫັດມາດຕະການທັງສາມອັນ (A31, A32 ແລະ A33) ຕ້ອງໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນ ເຊິ່ງເປັນມາດຕະການທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ. ເຊິ່ງມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດສະຫຼຸບເປັນລະຫັດລວມ ຄື A3.

(b) ການນຳໃຊ້ລະຫັດທີ່ມີລັກສະນະລວມ/ໝວດຍ່ອຍຫຼາຍຂຶ້ນ

ລະຫັດໃນລະດັບສູງ ຄວນຖືກນຳໃຊ້ ຖ້າລະບຽບການບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນພຽງພໍ ທີ່ຈະກຳນົດມາດຕະການໃສ່ລະດັບທີ່ແຍກຂໍ້ມູນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງ: ໂດຍທົ່ວໄປ ລະບຽບການກຳນົດ “ການກຳນົດລາຄາໂດຍບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດ” ສຳລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ. ການຂາດລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ, ເຊິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຈັດປະເພດເປັນ F1 “ມາດຕະການດ້ານບໍລິຫານ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ມູນຄ່າພາສີ”. ການຈັດປະເພດໄດ້ກຳນົດມາດຕະການ “ລາຄານຳເຂົ້າຕ່ຳສຸດ” (F11) ແລະ “ລາຄາອ້າງອີງ” (F12), ແຕ່ລະບຽບການບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າຈະນຳໃຊ້ອັນໃດ. ສະນັ້ນ, ຄວນຖືກຈັດລະຫັດເປັນ F1 ເນື່ອງຈາກບໍ່ສາມາດຕັດສິນໃຈໄດ້ວ່າຈະນຳໃຊ້ໃນຮູບແບບຂອງ F11 ຫຼື F12.

ຖືກຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຄວນເປັນຂໍ້ຍົກເວັ້ນທີ່ຫາຍາກ, ເນື່ອງຈາກຄວນນຳໃຊ້ລະບຽບການທີ່ຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ ສຳລັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ (ສາມາດເບິ່ງຂໍ້ 3.3).

(c) ການນຳໃຊ້ລະຫັດມາດຕະການທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ (n.e.s.); ລະຫັດທີ່ລົງທ້າຍດ້ວຍເລກ 9

ລະຫັດທີ່ລົງທ້າຍດ້ວຍຕົວເລກ 9 ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບມາດຕະການ “ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ”. ເຊິ່ງເປັນບັນດາມາດຕະການທີ່ບໍ່ສາມາດຈັດໝວດໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຢູ່ໃນລະຫັດຕ່າງໆ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນການຈັດປະເພດ. ລະຫັດດັ່ງກ່າວ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຖືກພົບເຫັນຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງພາກຕ່າງໆ (ຕົວຢ່າງ, A9, B9 ຫຼື E9), ແລະ ໃນຕອນທ້າຍຂອງໝວດຍ່ອຍຕ່າງໆ (ຕົວຢ່າງ, A19, A89 ຫຼື A859).

ລະຫັດດັ່ງກ່າວ ຄວນຖືກນຳໃຊ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໄດ້ຮັບການກຳນົດໃນລະບຽບການຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລະຫັດອື່ນໆ ຢູ່ໃນແຕ່ລະພາກ ຫຼື ໝວດຍ່ອຍ.

ຕົວຢ່າງ: ຖ້າປະເທດໃດໜຶ່ງຫ້າມການສົ່ງອອກສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຂອງຕົນ ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານ TBT (ຄວາມປອດໄພຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄົນ), ໄດ້ຖືກຈັດປະເພດເປັນ P69. ເຊິ່ງແມ່ນມາດຕະການຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກ (ພາກ P), ມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກ (ໝວດ P6), ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ຈັດປະເພດເປັນ P61 (ການກວດກາ) ຫຼື P62 (ການຍັ້ງຍືນ). ສະນັ້ນ, P69 “ມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກການສົ່ງອອກ ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ” ແມ່ນເປັນພຽງທາງເລືອກດຽວເທົ່ານັ້ນ.

4.2.2 ຫຼັກການຂອງ “ໜຶ່ງມາດຕະການ - ໜຶ່ງລະຫັດ NTMs”, ແລະ ຂໍ້ຍົກເວັ້ນຕ່າງໆ

(a) ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ແລະ ລະຫັດ NTMs

ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ອາດປະກອບມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍມາດຕະການ. ໂດຍຫຼັກການແລ້ວ, ແຕ່ລະມາດຕະການ ແມ່ນຖືກຈັດປະເພດ ບໍ່ໃຫ້ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງລະຫັດ NTMs.

(b) ໜຶ່ງລະບຽບການທີ່ກຳນົດຫຼາຍມາດຕະການ ເຊິ່ງນອນຢູ່ໃນລະຫັດ NTMs ອັນດຽວກັນ

ເນື່ອງຈາກວ່າເປັນຫຼັກການລວມ, ຖ້າລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ໄດ້ກຳນົດຫຼາຍຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຈະຖືກຈັດປະເພດຢູ່ໃນລະຫັດ NTMs ອັນດຽວກັນ, ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດັ່ງກ່າວຈະຖືກລົງທະບຽນເທື່ອດຽວ ເປັນມາດຕະການດຽວເທົ່ານັ້ນ. ສະນັ້ນ, ຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ຈະໄດ້ຖືກຕື່ມເຂົ້າໃນມາດຕະການອັນດຽວນີ້ນຳກັນ.

ຕົວຢ່າງ: ຖ້າລະບຽບການໃດໜຶ່ງໄດ້ກຳນົດ “ປະລິມານສານຕົກຄ້າງສູງສຸດ” (MRLs) ຂອງສານເຄມີປະເພດຕ່າງໆ ສຳລັບຫຼາຍໆຜະລິດຕະພັນອາຫານ (ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານ SPS, ລະຫັດ NTMs A21), ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກລົງທະບຽນເທື່ອດຽວ, ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດທຸກລາຍການສິນຄ້າທີ່ມີຜົນກະທົບເຂົ້າໃນມາດຕະການອັນດຽວກັນ.

ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ໄດ້ກຳນົດຫຼາຍມາດຕະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທີ່ຖືກຈັດປະເພດພາຍໃຕ້ລະຫັດ NTMs ອັນດຽວກັນ ກໍ່ຄວນລົງທະບຽນແຍກຕ່າງຫາກ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວຈະເກີດຂຶ້ນ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອແຕ່ລະມາດຕະການມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ກ່ຽວກັບປະເພດ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງມາດຕະການ. ຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນ 02 ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຄືລຸ່ມນີ້:

ຕົວຢ່າງທີ 1 - ປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງກຳນົດວ່າ ໝາກກ້ວຍທີ່ສົ່ງອອກຈາກປະເທດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຫຸ້ມຫໍ່. ທັງສອງມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ຈະຖືກຈັດປະເພດເປັນ “ມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກການສົ່ງອອກ ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ” P69. ເນື່ອງຈາກວ່າ ເປັນປະເພດມາດຕະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ ຈຶ່ງຄວນລົງທະບຽນເປັນ 02 ມາດຕະການ (ທັງສອງຄວນຈັດປະເພດເປັນ P69).

ຕົວຢ່າງທີ 2 - ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີໃບຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານດ້ານ SPS ສຳລັບທຸກຜະລິດຕະພັນອາຫານນຳເຂົ້າ. ຢູ່ໃນອີກວັກໜຶ່ງ, ລະບຽບການຮຽກຮ້ອງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບດ້ານຈຸລິນຊີແບບພິເສດ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນປະມົງ. ທັງສອງໃບຢັ້ງຢືນຈັດປະເພດເປັນ “ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຍັ້ງຍືນ ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານ SPS” A83. ເນື່ອງຈາກວ່າທັງສອງໃບຢັ້ງຢືນ ແມ່ນໄດ້ມາໂດຍແຍກກັນ, ທີ່ມີຫຼາຍໆຂັ້ນຕອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ອາດມາ

ຈາກສະຖາບັນຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ໃບຢັ້ງຢືນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຖືກລົງທະບຽນແຍກຕ່າງຫາກ. ໃນລັກສະນະນີ້, ການຢັ້ງຢືນ ຜະລິດຕະພັນປະມົງທີ່ຂ້າກັນສອງເທື່ອ ກໍ່ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນຖານຂໍ້ມູນ.

ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ວ່າ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງມາດຕະການທີ່ມີລະຫັດ NTMs ອັນດຽວກັນ ໄດ້ຖືກກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງຢູ່ໃນ “ລາຍ ລະອຽດມາດຕະການ” ໃນແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນ. ພ້ອມນີ້, ຫ້ອງທີ່ເປັນ “ການອ້າງອີງຂອງມາດຕະການ” ໃນແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ ມູນ ຍັງຊ່ວຍຈຳແນກມາດຕະການຈາກລະບຽບການອັນດຽວກັນ. ໃນສ່ວນນີ້, ເນື້ອໃນສະເພາະໃນລະບຽບການ (ຕົວຢ່າງ, ຂໍ້ ຫຼື ວັກ ໃດໜຶ່ງ) ບ່ອນທີ່ອະທິບາຍແຕ່ລະມາດຕະການ ກໍ່ຄວນໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນ.

(c) ລະບຽບການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທີ່ກຳນົດມາດຕະການຄືກັນ

ຖ້າສອງລະບຽບການທີ່ແຍກກັນ ກຳນົດມາດຕະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍ ແຕ່ຈະຖືກຈັດປະເພດເປັນລະຫັດ NTMs ອັນດຽວ ກັນ, ລະຫັດມາດຕະການ ຈະຖືກລົງທະບຽນສອງເທື່ອ ເຊິ່ງແຕ່ລະອັນຍັງສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການທາງການ.

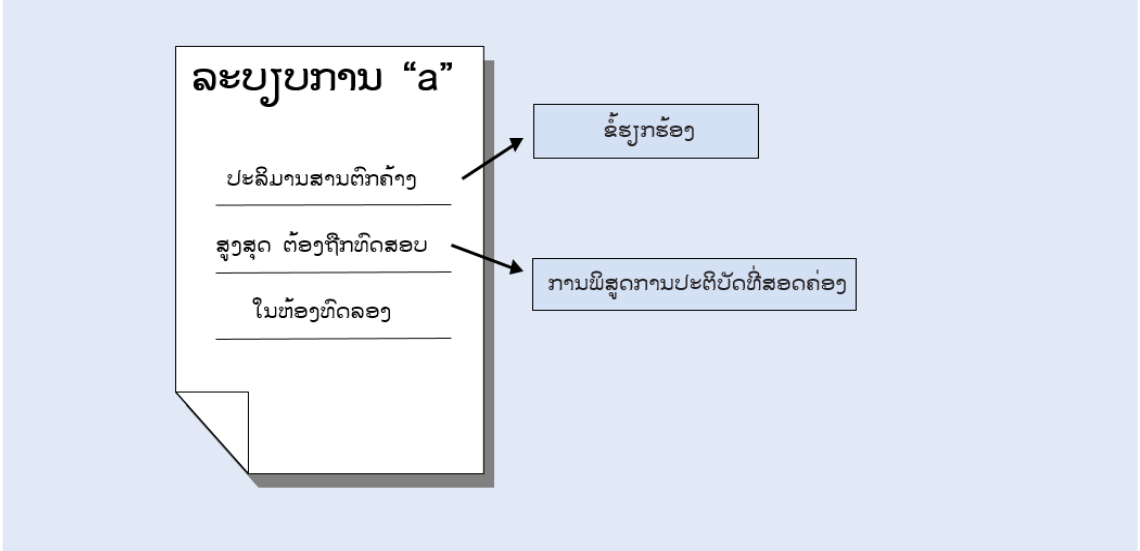
ຕົວຢ່າງ: ລະບຽບການ A ກຳນົດວ່າຄວນຕິດສະຫຼາກນ້ຳໜັກຂອງຜະລິດຕະພັນ, ແລະ ລະບຽບການ B ຮຽກຮ້ອງວ່າຕ້ອງ ລະບຸຂໍ້ມູນຂອງໄຂມັນ ແລະ ນ້ຳຕານໃສ່ຜະລິດຕະພັນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ລະຫັດ B31 ຈະຖືກຈັດທະບຽນສອງເທື່ອ, ແຕ່ ລະລະຫັດ ລົງທະບຽນພາຍໃຕ້ແຕ່ລະລະບຽບການ.

ຖ້າລະບຽບການ 02 ສະບັບທີ່ແຍກກັນ ກຳນົດມາດຕະການອັນດຽວກັນຮ່ວມກັນ ຢ່າງແນ່ນອນ, ມາດຕະການ ຈະຖືກລົງທະບຽນ ພຽງຄັ້ງດຽວ ພາຍໃຕ້ລະບຽບການທີ່ສະເພາະທີ່ສຸດ ແລະ ຕິດພັນກັບການຄ້າ. ຫົວຂໍ້ຂອງລະບຽບການອື່ນ ອາດຖືກກຳນົດໄວ້ໃນຫ້ອງ “ໝາຍເຫດ” ຖັດຈາກຫ້ອງລະບຽບການຫຼັກ. ຕົວຢ່າງສອງອັນລຸ່ມນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລະບຽບການໃດ ຄວນໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນ:

ຕົວຢ່າງທີ 1: ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສຸຂະານາໄມພືດທົ່ວໄປ ມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຈັດພິມລະບຽບການ ກ່ຽວກັບສານ MRLs ຂອງຝຸ່ນຢູ່ໃນຜະລິດຕະພັນອາຫານກະສິກຳທີ່ນຳເຂົ້າ. ຈາກນັ້ນ, ກະຊວງດັ່ງ ກ່າວ ຈັດພິມລະບຽບການດ້ານເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ ໂດຍກຳນົດລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບສານ MRLs ສຳລັບຜະລິດຕະພັນອາຫານ ປະເພດຕ່າງໆ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ມາດຕະການ A21 ຈະຖືກລົງທະບຽນ ພາຍໃຕ້ລະບຽບການດ້ານເຕັກນິກອັນທີສອງ, ເນື່ອງຈາກ ເປັນລະບຽບການສະເພາະຫຼາຍກວ່າ ແລະ ຍັງຕິດພັນກັບການຄ້າ.

ຕົວຢ່າງທີ 2: ດຳລັດໃດໜຶ່ງ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜະລິດຕະພັນອາຫານທີ່ຈະນຳເຂົ້າ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການພາຍໃນ, ເຊິ່ງ ວາງອອກພຽງແຕ່ການຜະລິດພາຍໃນເທົ່ານັ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ລະບຽບການພາຍໃນ ແມ່ນຖືກກຳນົດລະອຽດ ແຕ່ລະບຽບການດັ່ງ ກ່າວແມ່ນບໍ່ຕິດພັນກັບການຄ້າ. ສະນັ້ນ, ດຳລັດທີ່ຕິດພັນກັບການນຳເຂົ້າ ຈະຕ້ອງຖືກລົງທະບຽນເປັນລະບຽບການຫຼັກ ໂດຍມີ ລະບຽບການພາຍໃນ ຖືກລະບຸໄວ້ຫ້ອງໝາຍເຫດ.

ຮູບສະແດງ 3. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ (ການພິສູດການປະຕິບັດຕາມ)

(d) ມາດຕະການການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ແມ່ນຖືກລົງທະບຽນຮ່ວມກັນ ກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

“ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ” (A8 ແລະ B8) ແມ່ນຂະບວນການຍັງຢືນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອພິສູດການປະຕິບັດຕາມມາດຕະການ (ຮູບທີ 3).

ສານ MRLs (ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ) ອາດໄດ້ຮັບການທົດສອບ (ການພິສູດການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງ) ໃນຫ້ອງທົດລອງ, ຫຼື ຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າ (ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ) ອາດຖືກປະເມີນ ແລະ ພິສູດໂດຍການຍັງຢືນ (ການພິສູດການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງ). ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ, ລະບຽບການ ກຳນົດທັງສອງມາດຕະການ. ໃນຖານຂໍ້ມູນນີ້, ທັງສອງມາດຕະການ ຈະຖືກລົງທະບຽນ.

ຕົວຢ່າງ: ສຳລັບການປູກປ່າດິບ ແລະ ເມັດບໍ່ ຕ້ອງຜ່ານລະບົບການກວດກາ ເພື່ອຍັງຢືນວ່າຄວາມເຂັ້ມ ຂອງສານເຕຣ້າໄຮໂດຣ ແຄນນາບິນອລ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 0.2%. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກລົງທະບຽນເປັນທັງລະຫັດ B21, “ປະລິມານສານຕົກຄ້າງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ ຫຼື ການປົນເປື້ອນສານເຄມີສະເພາະໃດໜຶ່ງ”, ແລະ B82, “ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການທົດສອບ”.

ໃນບາງກໍລະນີ, ເຖິງແມ່ນວ່າມີຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ, ແຕ່ການທົດສອບ ຫຼື ການຍັງຢືນ ແມ່ນບໍ່ເປັນແບບບັງຄັບ. ໃນກໍລະນີນີ້, ມີພຽງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານເຕັກນິກ ຈະຖືກລົງທະບຽນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ.

ພ້ອມນີ້, ຍັງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າ ລະບຽບການກຳນົດໃຫ້ມີພຽງແຕ່ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານເຕັກນິກສະເພາະທີ່ຈຳເປັນຢ່າງແນ່ນອນ. ໃນຫຼາຍກໍລະນີ, ກົດໝາຍທົ່ວໄປ ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດໃດໜຶ່ງ ຮັບຜິດຊອບລະບຽບການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນພາຍໃນປະເທດ, ຫຼື ອ້າງອີງຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້ເພີ່ມເຕີມ. ຈາກນັ້ນ, ລະບຽບການດ້ານເຕັກນິກທີ່ລະອຽດຫຼາຍຂຶ້ນ ຕ້ອງຖືກລະບຸ ແລະ ລົງທະບຽນ ແທນທີ່ກົດໝາຍທົ່ວໄປ.

ຖ້າບໍ່ສາມາດພົບເຫັນລະບຽບການທີ່ລະອຽດເຫຼົ່ານີ້, ຈຳເປັນຕ້ອງຕິດຕໍ່ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດຕ່າງໆ ຫຼື ສະຖາບັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ. ມີຢູ່ 03 ເຫດການ ຄື:

- (i) ຖ້າອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດຕ່າງໆ ໃຫ້ລະບຽບການສະເພາະທີ່ບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ລະບຽບການດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຄວນໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນ;
- (ii) ຖ້າອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດຕ່າງໆ ກຳນົດວ່າບໍ່ມີການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງເພີ່ມເຕີມ. ສະນັ້ນ ມາດຕະການບໍ່ຄວນຖືກລົງທະບຽນ;
- (iii) ຖ້າອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດໃດໜຶ່ງ ຍືນຍັນການນຳໃຊ້ກົດໝາຍທົ່ວໄປ ໂດຍບໍ່ມີລະບຽບການທີ່ລະອຽດເພີ່ມເຕີມ, ກໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທະບຽນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງໄດ້ (ລະຫັດຍ່ອຍ A8 ແລະ B8) ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານເຕັກນິກທີ່ຈຳເປັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງບັນດາຄຳຖາມເພີ່ມເຕີມ ຄວນກຳນົດລະອຽດໃນຫ້ອງໝາຍເຫດ.

(e) ມາດຕະການຫຼັກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ: ມີພຽງມາດຕະການຫຼັກ ຖືກລົງທະບຽນ

ລະບຽບການໜຶ່ງ ອາດກຳນົດຫຼາຍມາດຕະການ, ເຊິ່ງໂດຍປົກກະຕິຕ້ອງໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນເປັນມາດຕະການແຍກຕ່າງຫາກ. ເຖິງຢ່າງກໍ່ຕາມ, ກໍ່ອາດມີກໍລະນີທີ່ໜຶ່ງມາດຕະການເປັນມາດຕະການຫຼັກ ໃນຂະນະທີ່ມາດຕະການອື່ນເປັນມາດຕະການສະໜັບສະໜູນເພື່ອຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນດຽວກັນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ມີພຽງມາດຕະການຫຼັກທີ່ໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນ.

ຫຼັກການລວມສຳຄັນທີ່ຈະຈຳແນກມາດຕະການຫຼັກ ຈາກມາດຕະການສະໜັບສະໜູນຄື ເມື່ອມາດຕະການຫຼັກ ຖືກລົບລ້າງ, ມາດຕະການສະໜັບສະໜູນທັງໝົດ ກໍ່ຈະຫາຍໄປແບບອັດຕະໂນມັດ.

ສິ່ງທ້າທາຍກໍ່ຄື ໂດຍປົກກະຕິເນື້ອໃນຂອງລະບຽບການບໍ່ໄດ້ຈຳແນກຢ່າງຈະແຈ້ງລະຫວ່າງມາດຕະການຫຼັກ ແລະ ມາດຕະການສະໜັບສະໜູນ, ເນື່ອງຈາກທຸກມາດຕະການ ກໍ່ມີຄວາມສຳຄັນດ້ານນິຕິກຳເທົ່າທຽມກັນ. ສະນັ້ນ, ຈິ່ງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະລະບຸມາດຕະການ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງບັນຫາ ແລະ ຈັດປະເພດພຽງແຕ່ມາດຕະການຫຼັກເທົ່ານັ້ນ.

ຕົວຢ່າງທີ 1: ເມື່ອມີໂກຕ້າ (E2), ກໍ່ອາດຈະມີໃບອະນຸຍາດເພື່ອທີ່ຈະສາມາດຂາຍພາຍໃນໂກຕ້າດັ່ງກ່າວໄດ້. ມີພຽງມາດຕະການໂກຕ້າ ທີ່ຖືກລົງທະບຽນຕາມຫຼັກການເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນທຸກໃບອະນຸຍາດທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຄຸ້ມຄອງມາດຕະການອື່ນໆ ຈະບໍ່ຖືກລົງທະບຽນແຕ່ຢ່າງໃດ.

ຕົວຢ່າງທີ 2: ມາດຕະການ A12 “ການຈຳກັດດ້ານພູມິສາດຕາມເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບສິດ”, ໝາຍເຖິງລາຍຊື່ບັນດາປະເທດທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຄວາມປອດໄພດ້ານ SPS ທີ່ພຽງພໍ. ມາດຕະການນີ້ ອາດປະກອບດ້ວຍລາຍການຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຫຼາຍຢ່າງ ທີ່ລາຍຊື່ບັນດາປະເທດທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຢ່າງແທ້ຈິງ. ເຊິ່ງຈະບໍ່ຖືກລົງທະບຽນ. ກໍລະນີນີ້, ມີພຽງ A12 ທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການໃສ່ລະຫັດ ເຊິ່ງອະທິບາຍປະກົດການໄດ້ດີກວ່າ.

ຂໍ້ຍົກເວັ້ນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ: ມາດຕະການການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ (A8 ແລະ B8) ບໍ່ຖືວ່າເປັນມາດຕະການສະໜັບສະໜູນ ແລະກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນຢູ່ສະເໝີ ນອກເໜືອຈາກຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທີ່ຈຳເປັນ (ເບິ່ງຂ້າງເທິງ). ໃນກໍລະນີທີ່ຖືວ່າການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ເປັນມາດຕະການສະໜັບສະໜູນ ອີງຕາມຫຼັກການລວມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງເປັນອຸປະສັກທີ່ສຳຄັນຕໍ່ກັບບັນດາບໍລິສັດ ແລະ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຖືກລົງທະບຽນ.

ຕົວຢ່າງ: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງກຳນົດວ່າ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ມີການນຳເຂົ້າ ຖ້າຄັດຕິດໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດຕ່າງໆ ໂດຍການພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າສານຕົກຄ້າງຂອງຢາຂ້າແມງໄມ້ຢູ່ໃນໝາກໄມ້ສິດ ແມ່ນຕ່ຳກວ່າລະດັບສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ມາດຕະການຫຼັກ ແມ່ນຖືກຈັດປະເພດເປັນ “ປະລິມານສານຕົກຄ້າງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ທາງດ້ານ SPS” (A21). ພ້ອມນີ້, “ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຢັ້ງຢືນ” (A83) ກໍ່ຈະຖືກລົງທະບຽນ ເພາະເປັນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ. ຄຳວ່າ: “ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ” ຢູ່ໃນລະບຽບການທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ ອາດເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ: ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ “ການອະນຸຍາດແບບພິເສດ” (A14), ແຕ່ເປັນພຽງຂັ້ນຕອນບໍລິຫານ ເທົ່ານັ້ນ, ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນມາດຕະການສະໜັບສະໜູນ.

4.2.3 ພຽງແຕ່ມາດຕະການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນ

(a) ມາດຕະການທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ຫຼື ສົມມຸດຖານ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນ

ມາດຕະການທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ຫຼື ສົມມຸດຖານ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນໃນຖານຂໍ້ມູນ. ຖ້າມີຕິກຳ ກຳນົດວ່າມາດຕະການ ອາດຖືກວາງອອກຢູ່ໃນເຫດການສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ອາດບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ຕົວຈິງ.

ຕົວຢ່າງທີ 1: ຜະລິດຕະພັນອາຫານ ແລະ ກະສິກຳ ອາດໄດ້ຮັບການນຳເຂົ້າຢ່າງເສລີ, ແຕ່ລະບຽບການກຳນົດວ່າ: “ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດຕ່າງໆ ອາດ ໂຈະການນຳເຂົ້າ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ເມື່ອຜະລິດຕະພັນມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ ສັດ ເຊັ່ນ ໃນກໍລະນີການລະບາດຂອງພະຍາດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ”. ສິ່ງນີ້ ບໍ່ແມ່ນການຫ້າມ ຫຼື ການຈຳກັດຕົວຈິງ, ແຕ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບ ເຊິ່ງອາດບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ຄວນຖືກລົງທະບຽນ.

ຕົວຢ່າງທີ 2: ເມື່ອມີຕິກຳ ກຳນົດວ່າ ການກວດກາ ຫຼື ມາດຕະການການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງອື່ນ ອາດ ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງຂອງຜະລິດຕະພັນ ກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງລະບຽບການ, ມາດຕະການເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະບໍ່ຖືກລົງທະບຽນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ.

(b) ມາດຕະການທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍການສຸ່ມ ແມ່ນຖືກລົງທະບຽນ

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເມື່ອເນື້ອໃນຂອງນິຕິກຳ ກຳນົດໃຫ້ມີການສຸ່ມກວດ, ມາດຕະການຈະຖືກລົງທະບຽນ ເນື່ອງຈາກຖືວ່າເປັນການປະຕິບັດຕົວຈິງ, ເຖິງແມ່ນວ່າການຂົນສົ່ງທັງໝົດ ອາດບໍ່ໄດ້ຮັບການຄວບຄຸມຕົວຈິງ.

ຕົວຢ່າງ: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ອາດກຳນົດສະເພາະລາຍການສິນຄ້າ “ກະທົບໄວ” ແລະ ສິນຄ້າອື່ນ “ບໍ່ກະທົບໄວ”. ໃນຂະນະທີ່ທຸກການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ “ທີ່ກະທົບໄວ” ໄດ້ຮັບການກວດກາດ້ານກາຍະພາບ, ສິນຄ້າ “ທີ່ບໍ່ກະທົບໄວ” ໄດ້ຮັບການກວດກາແບບສຸ່ມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, “ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກວດກາ” (A84 ຫຼື B84) ຈະຖືກລົງທະບຽນ ເພື່ອນຳໃຊ້ຕໍ່ທັງສອງໝວດສິນຄ້າ.

4.2.4 ບັນດາຄຳເຫັນ ສຳລັບມາດຕະການສະເພາະ ແລະ ການໃຊ້ຄຳສັບ

(a) ມີຂໍ້ແຕກຕ່າງຫຍັງແດ່ລະຫວ່າງ:

- (i) - ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຍັ້ງຍືນ (A83 ຫຼື B83);
- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການອະນຸຍາດ (ແບບພິເສດ) ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານ SPS/TBT (A14 ແລະ B14);
- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຂຶ້ນທະບຽນ ສຳລັບຜູ້ນຳເຂົ້າ (A15 ແລະ B15);
- ການອອກໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າແບບບໍ່ອັດຕະໂນມັດ (E1).

ການຍັ້ງຍືນ (A83 ຫຼື B83) ໄດ້ຮັບການກຳນົດເປັນມາດຕະການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງດ້ານເຕັກນິກຂອງ SPS ແລະ TBT. ການຍັ້ງຍືນໄດ້ໃຫ້ການພິສູດວ່າ ການຂົນສົ່ງແຕ່ລະເທື່ອ ປະຕິບັດຕາມລັກສະນະເພາະຂອງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ເປັນຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທີ່ຈຳເປັນດ້ານ SPS ຫຼື TBT. ໃບຍັ້ງຍືນຕ່າງໆ ສາມາດໄດ້ຈາກສະຖາບັນດ້ານເຕັກນິກຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ. ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເອກະສານທີ່ບໍລິສັດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສະແດງທີ່ດ່ານພາສີເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ.

ການອະນຸຍາດ (ແບບພິເສດ) (A14 ຫຼື B14) ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເພື່ອນຳເຂົ້າສິນຄ້າສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ຕ້ອງອີງໃສ່ເຫດຜົນດ້ານ SPS ຫຼື TBT. ການອະນຸຍາດ ແມ່ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ມີສິດອຳນາດ. ອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ມີສິດອຳນາດດັ່ງກ່າວ ອາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ຂອງການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ອາດພິຈາລະນາເພີ່ມເຕີມ ເຊັ່ນ: ການຈຳໜ່າຍພາຍໃນຫຼັງເຂດຊາຍແດນ.

ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ມີການຂຶ້ນທະບຽນຜູ້ນຳເຂົ້າ (A15 ຫຼື B15) ກ່ອນຕາມມາດຕະຖານດ້ານ SPS ຫຼື TBT, ແຕ່ຖືກນຳໃຊ້ກັບບໍລິສັດຜູ້ນຳເຂົ້າຫຼາຍກວ່ານຳໃຊ້ກັບຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຕ່າງກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຍັ້ງຍືນ ແລະ ການອະນຸຍາດ. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ຄ້າຍຄືກັບການອະນຸຍາດ, ເນື່ອງຈາກການຂຶ້ນທະບຽນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການເຫັນດີຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ມີສິດອຳນາດ. ການທີ່ຈະຂຶ້ນທະບຽນຜູ້ນຳເຂົ້າ ອາດຕ້ອງປະກອບເອກະສານເພີ່ມເຕີມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕ່າງໆດ້ານ SPS ຫຼື TBT.

ໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າແບບບໍ່ອັດຕະໂນມັດ (E1) ແມ່ນນອນໃນໝວດທີ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງສົມບູນ. ອີງຕາມຄຳນິຍາມ, ໃບອະນຸຍາດແມ່ນການຈຳກັດດ້ານປະລິມານ ນອກເໜືອເຫດຜົນດ້ານ SPS ຫຼື TBT. ໃນຂະນະທີ່ເຫດຜົນອື່ນ, ລວມມີດ້ານເສດຖະກິດ (E11), ດ້ານການເມືອງ (E122), ແລະ ດ້ານສາສະໜາ, ສິນລະທຳ ແລະ ວັດທະນະທຳ (E121). ເນື່ອງຈາກການຈຳກັດດ້ານປະລິມານໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນຖືກຫ້າມໂດຍສັນຍາ ວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ການຄ້າ ຂອງ WTO, ຈຶ່ງຄວນມີການປະເມີນຢ່າງລະມັດລະວັງວ່າມາດຕະການບໍ່ໄດ້ຮັບການອະທິບາຍທີ່ດີກວ່າໜຶ່ງໃນຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານ SPS ຫຼື TBT ຂ້າງເທິງ.

- (ii) - ປະລິມານສານຕົກຄ້າງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ (A21 ແລະ B21);
- ການຈຳກັດການນຳໃຊ້ສານເຄມີສະເພາະໃດໜຶ່ງ (A22 ແລະ B22).

ປະລິມານສານຕົກຄ້າງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ (A21 ແລະ B21) ມັກໝາຍເຖິງ MRL (ປະລິມານສານຕົກຄ້າງສູງສຸດ) ເຊິ່ງໝາຍເຖິງສານບົນເບື້ອນທີ່ບໍ່ແມ່ນສ່ວນປະສົມ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຢາປາບສັດຕູພືດ. “ການຈຳກັດການນຳໃຊ້ສານເຄມີ” (A22 ແລະ B22) ແມ່ນໃຊ້ສຳລັບສ່ວນປະສົມ ແລະ ທາດເພີ່ມທີ່ສາມາດເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບຖ້ານຳໃຊ້ຫຼາຍ ເປັນຕົ້ນສານແຕ່ງສີໃນອາຫານ.

- (iii) - ການຕິດສະຫຼາກ (A31 ແລະ B31);
- ການໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ (A32 ແລະ B32).

ການຕິດສະຫຼາກ (A32 ແລະ B31) ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຢູ່ເທິງຜະລິດຕະພັນຂອງຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ໄດ້ຂາຍສົ່ງ. ການໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ (A32 ແລະ B32) ໝາຍເຖິງເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງຢູ່ໃນພາຊະນະຂົນສົ່ງພາຍນອກ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ກັບການຈັດການດ້ານພະລາທິການ.

- (iv) - ການທົດສອບ (A82 ຫຼື B82);
- ການກວດກາ (A84 ຫຼື B84).

ການທົດສອບ (A82 ຫຼື B82) ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນຈະເຊິ່ງຄັດກວ່າການກວດກາ (A84 ຫຼື B84). ການທົດສອບ ກ່ຽວພັນກັບການທົດສອບຢູ່ຫ້ອງທົດລອງ (ຕົວຢ່າງ, ຜະລິດຕະພັນເຄມີ) ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ “ນຳໃຊ້” (ທົດສອບ) ຜະລິດຕະພັນ (ສຳລັບເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ).

ເອົາໃຈໃສ່ວ່າການທົດສອບ ຫຼື ການກວດກາ ອາດຖືກປະຕິບັດໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວມາດຕະການເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນຖືກວາງອອກໂດຍປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ ເນື່ອງຈາກເປັນເງື່ອນໄຂຈຳເປັນສຳລັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນປ້ອນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນເປັນມາດຕະການນຳເຂົ້າ, ເຖິງວ່າການທົດສອບ ໄດ້ຖືກປະຕິບັດໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກກໍຕາມ.

- (v) - ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການລະບຸຜະລິດຕະພັນ (B6);
- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ການປະສິດທິ ພາບ ຂອງການໃຊ້ງານ (B7).

“ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃນການລະບຸຜະລິດຕະພັນ” (B6) ແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ ເມື່ອລະບຽບການກຳນົດເງື່ອນໄຂວ່າ ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງຄວນໃສ່ຂີ້ສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ຖ້າຊີ້ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂເຫຼົ່ານັ້ນ, ສິນຄ້າກໍຍັງສາມາດຂາຍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງຂາຍພາຍໃຕ້ຂີ້ອື່ນ.

ຕົວຢ່າງ: ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ຄວນມີສ່ວນປະສົມສີນ້ຳໝາກກຽງຢ່າງຕໍ່າ 80% ກ່ອນທີ່ຈະສາມາດເອີ້ນເປັນ “ນ້ຳໝາກກຽງ”. ຖ້າສ່ວນປະສົມທາກຕໍ່າກວ່າ, ກໍຍັງສາມາດນຳເຂົ້າໄດ້ ພາຍໃຕ້ຂີ້ “ເຄື່ອງດື່ມໝາກກຽງ”.

“ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານຄຸນນະພາບ ຫຼື ປະສິດທິພາບການໃຊ້ງານ” (B7) ກຳນົດເງື່ອນໄຂດ້ານຄຸນນະພາບຢ່າງຕໍ່າ ທີ່ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ສາມາດຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າໄດ້.

ຕົວຢ່າງ: ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງເຫຼົ່ານີ້ ລວມມີສີແດງສະເພາະຢູ່ໃນໝາກເລັ່ນ ທີ່ຈະຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ, ແລະ ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຄວາມທົນທານ, ການຊົມໃຊ້ພະລັງງານ, ຂະໜາດຂອງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ຫຼື ປະລິມານນ້ຳຕານໃນໝາກໄມ້.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, “ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານຄຸນນະພາບ ຫຼື ປະສິດທິພາບຂອງການໃຊ້ງານຜະລິດຕະພັນ” ບໍ່ຄວນຖືກນຳໃຊ້ ຖ້າລະຫັດມາດຕະການອື່ນ ສາມາດອະທິບາຍຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສະເພາະ ໄດ້ດີກວ່າ.

ຕົວຢ່າງ: ໂດຍທົ່ວໄປ, ເນື້ອໃນຂອງນິຕິກຳ ອາດກຳນົດເບື້ອງຕົ້ນແບບລວມໆ ວ່າ: “ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານດ້ານຄຸນນະພາບຢ່າງຕໍ່າ”. ຕໍ່ມາ, ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທີ່ຊັດເຈນ ໄດ້ຖືກກຳນົດຂຶ້ນ, ຕົວຢ່າງ, ໃນຕົວຈິງ ພາຍເຖິງອຸນຫະພູມສູງສຸດຂອງການຂົນສົ່ງຜະລິດຕະພັນອາຫານສົດ. ສະນັ້ນ, ມາດຕະການຈຶ່ງຄວນຖືກໃສ່ລະຫັດເປັນ “ເງື່ອນໄຂໃນການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຂົນສົ່ງ” A64.

(b) ຄຳສັບທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ

ການນຳໃຊ້ຄຳສັບສະເພາະໃດໜຶ່ງ ອາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ສັບສົນ. ນິຕິກຳໃດໜຶ່ງ ອາດໃຊ້ບາງຄຳສັບເພື່ອກຳນົດລະຫັດຂອງການຈັດປະເພດ ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບນິຍາມທົ່ວໄປ. ດັ່ງຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້:

- (i) **ການເກືອດຫ້າມ:** ການນຳໃຊ້ຄຳສັບຂອງລະບຽບການ ອາດ “ຫ້າມ” ນຳເຂົ້າ ຖ້າຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສະເພາະໃດໜຶ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ຖ້າຜູ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດັ່ງກ່າວ, ການນຳເຂົ້າຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕົວຈິງ ກໍຄືການນຳເຂົ້າ ຄວນໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນ. ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນການຫ້າມ.

ຕົວຢ່າງ: ເນື້ອໃນຂອງນິຕິກຳ ອາດເວົ້າວ່າການຫ້າມນຳເຂົ້າປາທີ່ຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ 01 µg ຕໍ່ກຣາມຂອງສານບາຫຼອດ. ສິ່ງນີ້, ບໍ່ແມ່ນ “ການເກືອດຫ້າມດ້ານພູມິສາດຊົ່ວຄາວ ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານ SPS”, A11 ແຕ່ເປັນ “ປະລິມານສານຕົກຄ້າງ ຫຼື ສານປົນເປື້ອນສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນຈຸລິນຊີ)”, A21.

(ii) ການໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ: ເນື້ອໃນຂອງນິຕິກຳຂອງປະຊາຄົມເອີລົບ ມັກຈະເວົ້າເຖິງການໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ EC. ເຖິງແມ່ນວ່າຄຳວ່າ: “ການໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ” ຖືກນຳໃຊ້ໃນເນື້ອໃນກົດໝາຍ, ແຕ່ເປັນການພິສູດການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງ ກັບຂັ້ນຕອນການຍັ້ງຢືນ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຄວນໄດ້ຮັບການໃສ່ລະຫັດເປັນ “ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຍັ້ງຢືນ” (A83 ຫຼື B83), ແທນທີ່ “ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ” (A32 ຫຼື B32).

(c) ມາດຕະການຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກ (P)

ຖ້າປະເທດໃດໜຶ່ງ ນຳໃຊ້ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕໍ່ກັບການສົ່ງອອກຂອງຕົນ, ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງເຫຼົ່ານີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຈັດປະເພດເປັນມາດຕະການຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກພາຍໃຕ້ລະຫັດໝວດ P (ເບິ່ງຂໍ້ສັງເກດເພີ່ມເຕີມໃນຂໍ້ທີ 4.1 (a) ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້). ມາດຕະການສົ່ງອອກ ຂ້ອນຂ້າງຈະມີລັກສະນະທົ່ວໄປ ແລະ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຄືກັບມາດຕະການນຳເຂົ້າ.

ໂດຍສະເພາະພາກຍ່ອຍທີ່ສຳຄັນແມ່ນ P6 “ມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການສົ່ງອອກ”. ເຊິ່ງລວມມີທຸກມາດຕະການດ້ານ SPS ແລະ TBT ທີ່ນຳໃຊ້ກັບການສົ່ງອອກ, ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການຕິດພັນກັບການນຳເຂົ້າ ທີ່ກຳນົດໃນພາກ A ແລະ B. ໃນຂະນະທີ່ P61 ແລະ P62 ລວມເອົາການກວດກາ ແລະ ການຍັ້ງຢືນການສົ່ງອອກ ຕາມລຳດັບ, ສ່ວນມາດຕະການຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກດ້ານ SPS ແລະ TBT ອື່ນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດປະເພດເປັນ P69.

ຕົວຢ່າງທີ 1: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຮຽກຮ້ອງວ່າ ການສົ່ງອອກກາເຟຕ້ອງໄດ້ຮັບການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຕິດສະຫຼາກດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ. ນີ້ແມ່ນຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານເຕັກນິກການສົ່ງອອກ. ເຊິ່ງບໍ່ມີການຈຳແນກເພີ່ມເຕີມ ລະຫວ່າງ SPS ແລະ TBT. ເນື່ອງຈາກມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ແມ່ນທັງການກວດກາ ແລະ ການຍັ້ງຢືນ, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຈະຖືກຈັດປະເພດ ເປັນ “ມາດຕະການຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ” P69.

ພາກຍ່ອຍ P1 “ໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ, ໂກຕ້າ, ການເກືອດຫ້າມ ແລະ ການຈຳກັດດ້ານປະລິມານ” ໝາຍເຖິງມາດຕະການດ້ານປະລິມານ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ລວມເອົາມາດຕະການ SPS ແລະ TBT ທັງໝົດ.

ຕົວຢ່າງທີ 2: ດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ (ດ້ານປະລິມານ), ປະເທດໃດໜຶ່ງ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ການສົ່ງອອກອາຫານຫຼັກ ຕ້ອງຜ່ານການອອກໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ ຫຼື ໂກຕ້າການສົ່ງອອກ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກຈັດປະເພດເປັນ “ໂກຕ້າການສົ່ງອອກ” P12 ຫຼື ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການອອກໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ການອະນຸມັດສົ່ງອອກ” P13 ຕາມລຳດັບ.

ຕົວຢ່າງທີ 3: ປະເທດໃດໜຶ່ງ ຫ້າມສົ່ງອອກຊະນິດພັນພືດ ແລະ ສັດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. ເນື່ອງຈາກເປັນມາດຕະການ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສິ່ງນີ້ ແມ່ນມາດຕະການ TBT. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດປະເພດເປັນ “ມາດຕະການດ້ານເຕັກນິກການສົ່ງອອກ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ” P69, ບໍ່ແມ່ນ “ການເກືອດຫ້າມການສົ່ງອອກ” P11.

(d) ວິທີການທີ່ເປັນລະບົບ A13

ມາດຕະການນີ້ ແມ່ນກຳນົດຂຶ້ນເພື່ອລວມເອົາຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັນຫຼາຍຢ່າງ. ລະຫັດນີ້ ຄວນຖືກນຳໃຊ້ ເມື່ອຄຳວ່າ “ວິທີການທີ່ເປັນລະບົບ” ຫຼື “HACCP” (ການວິເຄາະຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ຈຸດຄວບຄຸມທີ່ສຳຄັນ) ຖືກພົບເຫັນຢູ່ໃນເນື້ອໃນຂອງລະບຽບການເທົ່ານັ້ນ. ການທີ່ມີມາດຕະການນີ້ໃນການຈັດປະເພດ ຈະຊ່ວຍໃນການຈັດປະເພດບັນດາກໍລະນີສະເພາະ ທີ່ປະເທດໃດໜຶ່ງນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ເປັນວິທີການຕໍ່ກັບລະບຽບການຂອງອາຫານ ແລະ ກະສິກຳ. ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສະເພາະ ກໍ່ຄວນຖືກບັນທຶກພາຍໃຕ້ລະຫັດທີ່ສອດຄ່ອງກັນ.

(e) ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ເຫັນລະຫັດສຳລັບມາດຕະການຂອງຕົນ

ໃນກໍລະນີທີ່ຍັງມີຄວາມສົງໄສ, ອາດສົ່ງອີເມລ໌ເພື່ອຂໍຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຫາ trains@unctad.org ກ່ຽວກັບວິທີການຈັດປະເພດມາດຕະການ. ກະລຸນາອ້າງອີງເຖິງຂໍ້ 2.1 (c) ກ່ຽວກັບຫຼັກການສຳລັບການນຳໃຊ້ “ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ” ຫຼື ລະຫັດລວມຫຼາຍຂຶ້ນ.

4.2.5 ການກຳນົດວ່າ ຖ້າມາດຕະການ ກໍ່ຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບສິນຄ້າທີ່ຜະລິດ ແລະ ຂາຍພາຍໃນ

ບາງປະເພດຂອງ NTMs ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບສິນຄ້າທີ່ຄ້າຂາຍເທົ່ານັ້ນ, ໃນກໍລະນີອື່ນ ກໍ່ອາດນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບສິນຄ້າທີ່ຜະລິດ ແລະ ຂາຍພາຍໃນ.

ຄວນກຳນົດຕົວປຸງຽນ “ມາດຕະການ_ພາຍໃນ” ໃນແບບພອມເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຖ້າມາດຕະການໄດ້ຮັບການນຳໃຊ້ເທົ່າທຽມກັນຕໍ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ. ຖ້າມາດຕະການ ກໍ່ຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ທີ່ຂາຍສິນຄ້າຢູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ, ຄຳວ່າ “ແມ່ນ” ຄວນຖືກກຳນົດ. ຖ້າມາດຕະການພາຍໃນ ນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ຄຳວ່າ “ບໍ່ແມ່ນ” ຄວນຖືກປ້ອນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ.

ຄຳຖາມ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ມາດຕະການພາຍໃນ ແມ່ນໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈສະເພາະ ສຳລັບກໍລະນີມາດຕະການ SPS ແລະ TBT (ພາກ A ແລະ B).

ໂດຍທົ່ວໄປ, ເປັນມາດຕະການທີ່ຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າເທົ່ານັ້ນ (ທັງ_ມາດຕະການ_ພາຍໃນ: “ບໍ່ແມ່ນ”) ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ການກວດກາກ່ອນການຂົນສົ່ງ (ພາກ C), ມາດຕະການສຸກເສີນເພື່ອປົກປ້ອງການຄ້າ (ພາກ D), ການຈຳກັດດ້ານປະລິມານ (ພາກ E), ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ ແລະ ອາກອນ ເພີ່ມເຕີມສ່ວນໃຫຍ່ (ລະຫັດ F1-F6), ມາດຕະການດ້ານການເງິນ (ພາກ G) ແລະ ມາດຕະການສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການແຂ່ງຂັນ (ພາກ H).

ພ້ອມນີ້, ທຸກມາດຕະການຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກ (ພາກ P) ກໍ່ຄວນຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບການສົ່ງອອກ (ທັງ_ມາດຕະການ_ພາຍໃນ: “ແມ່ນ”).

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຄຳນິຍາມຂອງ “ອາກອນພາຍໃນ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆທີ່ຖືກເກັບໃນເວລານຳເຂົ້າ” (ລະຫັດ F7) ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຖືກນຳໃຊ້ພາຍໃນ (ທັງ_ມາດຕະການ_ພາຍໃນ: “ແມ່ນ”).

ຍັງອາດມີກໍລະນີທີ່ວ່າລະບຽບການບໍ່ໄດ້ກຳນົດລະອຽດ ຫຼື ກ່າວເຖິງມາດຕະການວ່າ ຖືກນຳໃຊ້ພາຍໃນ ຫຼື ບໍ່. ສະນັ້ນ, ຄຳວ່າ “ບໍ່ໄດ້ກຳນົດລະອຽດ” ຄວນຖືກລົງທະບຽນໃນແບບພອມຂໍ້ມູນ.

ຕົວຢ່າງທີ 1: ເນື້ອໃນຂອງນິຕິກຳ ກຳນົດວ່າ: “ລະບຽບການໃນສ່ວນທີ່ທ້າມ ຫຼື ຈຳກັດການນຳເຂົ້າພືດສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ຜະລິດຕະພັນພືດ, ແລະ ມາດຕາອື່ນໆ ເພື່ອປ້ອງກັນການກໍ່ໂຕ ແລະ ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ວັດສະພືດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ”. ສຳລັບທຸກມາດຕະການໃນສ່ວນຂອງລະບຽບການນີ້, ຄວນຖືກກຳນົດວ່າມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ: ທັງ_ມາດຕະການ_ພາຍໃນ: “ບໍ່ແມ່ນ”.

ຕົວຢ່າງທີ 2: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ກຳນົດວ່າ: “ວັດຖຸດິບສັດ ແລະ ຊາກສັດປີກ ແລະ ສິນສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ເກັບນຳໄວ້ຈາກຂະບວນການຫຼັງການຕັດແຍກສິນສ່ວນ ແລະ ທີ່ຖືກຂາຍ, ຂົນສົ່ງ ຫຼື ຮັບ ໃນດ້ານການຄ້າ ຕ້ອງສະແດງການກຳນົດ ກ່ຽວກັບສະຫຼາກດ້ວຍຕົວອັກສອນທີ່ໂດດເດັ່ນ ທີ່ກຳນົດເປັນຕົວສຸດຂອງນ້ຳ ທີ່ອາດໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້”. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕິດສະຫຼາກ ນຳໃຊ້ກັບທັງຜະລິດຕະພັນນຳເຂົ້າ ແລະ ພາຍໃນ: “ທັງ_ມາດຕະການ_ພາຍໃນ: “ແມ່ນ”.

5. ການຈຳແນກລະຫວ່າງມາດຕະການສຸຂະພາບໄມ ແລະ ສຸຂະພາບໄມພືດ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງພາກ SPS ແລະ TBT ອາດຍາກ ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໃນບາງກໍລະນີ. ອີງໃສ່ລະບຽບ, ບັນດາຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນສັນຍາ WTO ກ່ຽວກັບ SPS ແລະ TBT ແມ່ນຈະຖືກນຳໃຊ້.

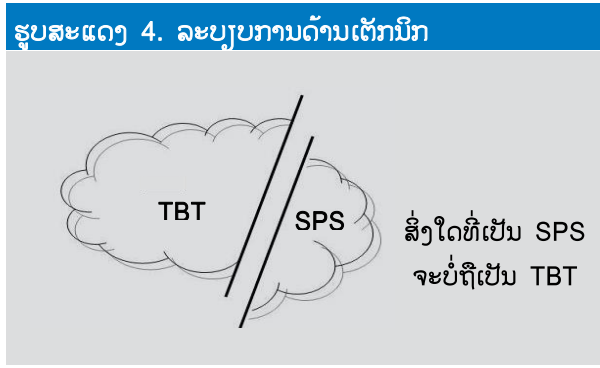
ສັນຍາ SPS ໃນກອບ WTO ລວມເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຄົນ ຫຼື ສັດ ຈາກຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຈາກອາຫານ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນຈາກພະຍາດທີ່ຕິດມາກັບສັດ ຫຼື ພືດ, ແລະ ປົກປ້ອງສັດ ແລະ ພືດ ຈາກສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ. ບໍ່ວ່າມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ບໍ່ກໍ່ຕາມ.

ສັນຍາ TBT ໃນກອບ WTO ລວມເອົາທຸກລະບຽບການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ລວມຢູ່ ໃນສັນຍາ SPS (ຮູບທີ 4). ລັດຖະບານ ອາດວາງລະບຽບການດ້ານ TBT ດ້ວຍເຫດຜົນຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງແຫ່ງຊາດ, ການສະກັດ ກັ່ນການປະຕິບັດທີ່ສໍ້ໂກງ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະ ການປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຄົນສໍາລັບສິນຄ້າອື່ນ ນອກເໜືອຈາກ ອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ ອາຫານສັດ.

5.1 ມາດຕະການສຸຂະພາບໄມ ແລະ ສຸຂະພາບໄມພືດ

ສັນຍາ SPS ໃນກອບ WTO ລວມເອົາບັນດາມາດຕະການທີ່ນໍາໃຊ້ໃນກໍລະນີຂອງ:

- **ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຫານ:** ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ ສັດ ທີ່ເກີດຈາກອາຫານ, ຕົວຢ່າງ, ທາດເພີມ, ສານ ປົນເປື້ອນ, ສານພິດ ຫຼື ຈຸລິນຊີທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດໃນອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ຫຼື ອາຫານສັດ;
- **ພະຍາດ:** ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນຈາກພະຍາດທີ່ຕິດມາກັບສັດ ຫຼື ພືດ, ແລະ ຍ້ອນຜະລິດຕະພັນເອງ.
- **ສັດຕູພືດ:** ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສັດ ຫຼື ພືດ ຈາກສັດຕູພືດ (ການເຂົ້າມາ, ການກໍ່ໂຕ ຫຼື ການລະບາດ), ພະຍາດຕ່າງໆ ແລະ ຈຸ ລິນຊີທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດພະຍາດ ແລະ ຕິດມານໍາພະຍາດ. (ສຸຂະພາບຂອງສັດລວມມີປາ ແລະ ສັດປ່າ. ສຸຂະພາບຂອງພືດ ລວມມີປ່າໄມ້ ແລະ ພືດພັນປ່າໄມ້.) (ເບິ່ງກ່ອງທີ 3).

ກ່ອງທີ 3. ຕົວຢ່າງຂອງມາດຕະການ SPS

- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ ຕ້ອງມາຈາກເຂດປອດພະຍາດ;
- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກວດກາຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອຊອກຫາສານປົນເປື້ອນທີ່ເປັນຈຸລິນຊີຕ່າງໆ;
- ຂໍ້ບັງຄັບໃຫ້ມີການຮັກສາດ້ວຍການຮົມຄວັນສະເພາະ ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນ;
- ການກຳນົດປະລິມານສານຕົກຄ້າງສູງສຸດຂອງຢາປາບສັດຕູພືດ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສາມາດປົນເປື້ອນໃນອາຫານ;
- ການຈຳກັດທາດເພີມໃນອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມ;
- ການຈຳກັດສານປົນເປື້ອນໃນອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມ;
- ການຈຳກັດສານພິດ/ສານອັນຕະລາຍໃນອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມ;
- ການຈຳກັດສານຕົກຄ້າງຂອງຢາປົວສັດ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດໃນອາຫານ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມ;
- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຢັ້ງຢືນສໍາລັບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຫານ, ແລະ ສຸຂະພາບຂອງສັດ ຫຼື ພືດ;
- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ ກ່ຽວກັບຮູບແບບຂະບວນການການຜະລິດ ທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ;
- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕິດສະຫຼາກ ເຊິ່ງຕິດພັນໂດຍກົງກັບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຫານ;
- ການກັກກັນພືດ ແລະ ສັດ;
- ການປ້ອງກັນພະຍາດ ຫຼື ສັດຕູພືດ ແຜ່ລະບາດໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ.

5.2 ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ

ສັນຍາ TBT ໃນກອບ WTO ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ລະບຽບການດ້ານ TBT ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຈຸດປະສົງດ້ານກົດໝາຍ, ລວມມີ:

- ຄວາມໝັ້ນຄົງແຫ່ງຊາດ;
- ການສະກັດກັ້ນການປະຕິບັດທີ່ສີ່ໂກງ;
- ການປົກປ້ອງສຸຂະພາບ ຫຼື ຄວາມປອດໄພຂອງຄົນ;
- ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເບິ່ງກ່ອງທີ 4.

ກ່ອງທີ 4. ຕົວຢ່າງຂອງສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ

- ການຕິດສະຫຼາກສ່ວນປະກອບ ຫຼື ຄຸນນະພາບຂອງອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ ຢາ;
- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານຄຸນນະພາບ ສຳລັບອາຫານສົດ;
- ບໍລິມາດ, ຮູບຮ່າງ ແລະ ລັກສະນະຂອງການຫຸ້ມຫໍ່;
- ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ການຕິດສະຫຼາກສານເຄມີ ແລະ ສານພິດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຝຸ່ນ;
- ລະບຽບການສຳລັບການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໄຟຟ້າ;
- ລະບຽບການສຳລັບໂທລະສັບບໍ່ມີສາຍ, ອຸປະກອນວິທະຍຸ ແລະ ອື່ນໆ;
- ການຕິດສະຫຼາກແຜ່ນແພ ແລະ ເຄື່ອງຕັດຫຍິບ;
- ການທົດສອບຍານພາຫະນະ ແລະ ສິນສ່ວນອາໄຫຼ່;
- ລະບຽບການສຳລັບການຂົນສົ່ງ ແລະ ອຸປະກອນການຂົນສົ່ງ;
- ລະບຽບການດ້ານຄວາມປອດໄພສຳລັບເຄື່ອງຫຼິ້ນເດັກນ້ອຍ.

5.3 ບໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຊ້ຳກັນ

ຄຳນິຍາມຂອງສັນຍາ SPS ແລະ TBT ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊ້ຳຊ້ອນ ລະຫວ່າງມາດຕະການ SPS ແລະ TBT. ຮູບທີ 5 ສະແດງຮູບພາບໃນການຕັດສິນໃຈທີ່ງ່າຍດາຍ ວ່າມາດຕະການໃດຕົກເປັນ SPS ຫຼື TBT.

ດັ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ SPS ຫຼື/ແລະ TBT ຈະບໍ່ຖືກກຳນົດຕາມລາຍການສິນຄ້າພຽງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ. ມັນຍາກທີ່ຈະພົບເຫັນມາດຕະການ SPS ຕໍ່ກັບສິນຄ້າທີ່ນອກເໜືອຈາກສິນຄ້າປະເພດອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ແລະ ອາຫານສັດ. ແຕ່ກໍ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະພົບເຫັນມາດຕະການ TBT ຕໍ່ກັບຜະລິດຕະພັນອາຫານ, ຖ້າມາດຕະການດັ່ງກ່າວບໍ່ຕິດພັນກັບຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ.

ຕົວຢ່າງ: ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕິດສະຫຼາກ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນດ້ານໂພສະນາການຂອງອາຫານ ຫຼື ຂະໜາດສະເພາະໃດໜຶ່ງສຳລັບໝາກໄມ້. ມາດຕະການທີ່ຕິດພັນກັບສ່ວນປະສົມ ຫຼື ຄຸນນະພາບຂອງອາຫານ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ພະຍາດ. ສະນັ້ນ, ມາດຕະການ ຈຶ່ງຈະຖືກຈັດປະເພດເປັນ TBT (B31).

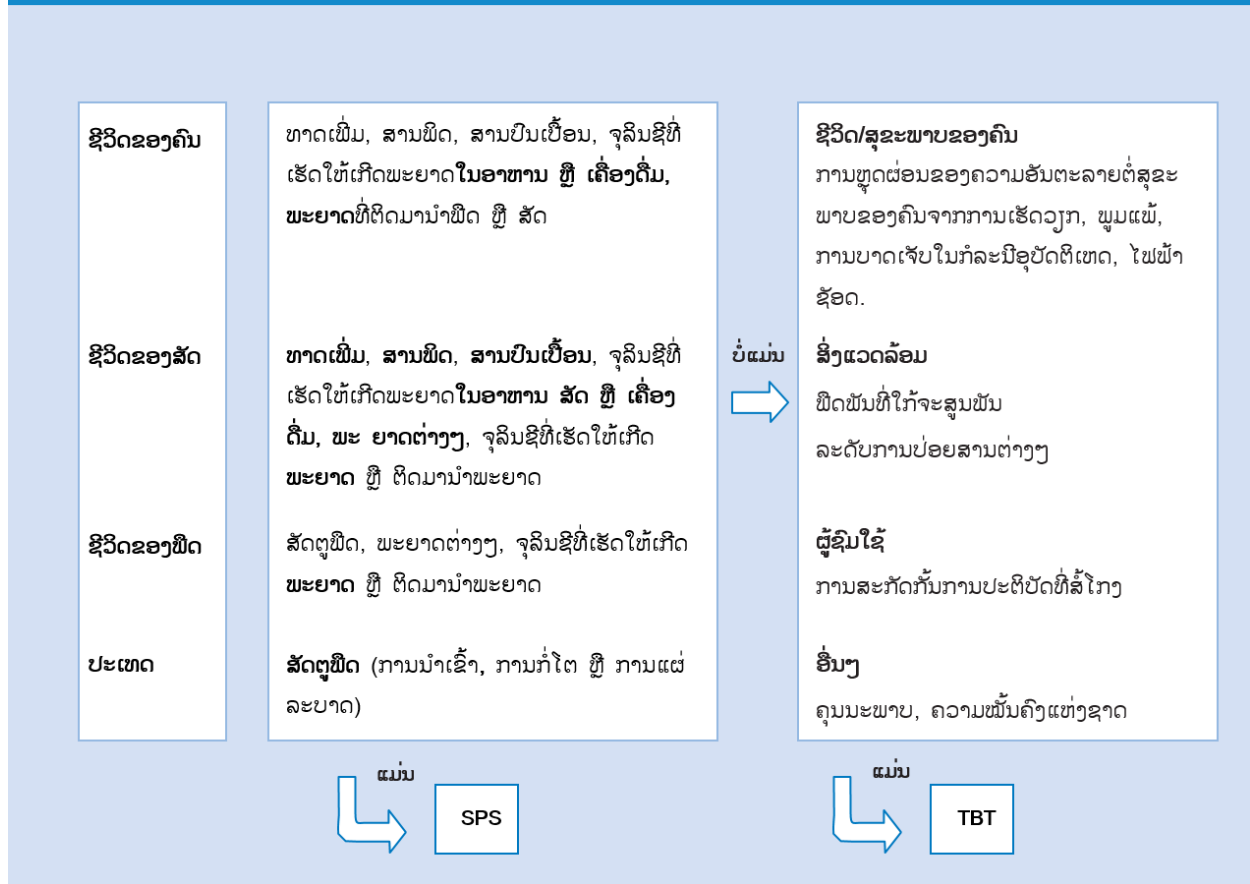
ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ມີຄວາມຊ້ຳຊ້ອນໃນລະຫວ່າງສັນຍາ SPS ແລະ TBT, ເຊິ່ງກໍ່ເປັນໄປໄດ້ວ່າລະບຽບການຂອງລັດອັນດຽວກັນ ຈະປະກອບມີມາດຕະການ SPS ແລະ TBT ນຳກັນ.

ຕົວຢ່າງ: ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕິດສະຫຼາກສຳລັບອາຫານ ມັກປະກອບມີທັງມາດຕະການ SPS ແລະ TBT (A31 ແລະ B31). ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ, ຂໍ້ມູນບາງປະເພດ ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສະຫຼາກ ຕິດພັນກັບ SPS ແລະ TBT. ສະຫຼາກຂອງຜະລິດຕະພັນອາຫານ ອາດປະກອບມີຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຈຳນວນພະລັງງານ (calories) ຫຼື ປະລິມານເກືອ, ແມ່ນ TBT, ແລະ ສ່ວນຄຳເຕືອນ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໃນການເກີດພູມແພ້, ແມ່ນ SPS. ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຕິດສະຫຼາກ ໄດ້ກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າເປັນ SPS ຫຼື TBT, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນຖືກລົງທະບຽນ ເປັນສອງມາດຕະການໂດຍ

ອັດຕະໂນມັດ.

ການປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຄົນ ສາມາດຖືເປັນ SPS ຫຼື TBT ຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າມາດຕະການຕິດພັນກັບອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ຫຼື ອາຫານສັດ (SPS) ຫຼື ຜະລິດຕະພັນອື່ນ (TBT) ຫຼື ບໍ່.

ຮູບສະແດງທີ 5 ແຜນວາດຈຳແນກລະຫວ່າງມາດຕະການ SPS ແລະ ມາດຕະການ TBT

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການ UNCTAD ຕັ້ງຢູ່ WTO (2010), ຊຸດສັນຍາຕ່າງໆຂອງ WTO: ມາດຕະການດ້ານສຸຂະພາບໄມ ແລະ ສຸຂະພາບໄມພືດ, ມີຢູ່ http://www.wto.org/english/res_e/booksp_e/agrmtseries4_sps_e.pdf (ເຂົ້າເບິ່ງວັນທີ 16 ມັງກອນ 2014).

ຕົວຢ່າງ: ມາດຕະການ TBT ຕິດພັນກັບສຸຂະພາບ ປະກອບມີການຈຳກັດດ້ານການຢາ ແລະ ການຕິດສະຫຼາກຂອງຢາສູບ. ມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບການຄວບຄຸມພະຍາດຂອງຄົນ ແມ່ນນອນຢູ່ໃນສັນຍາ TBT ໃນກອບ WTO, ເຖິງວ່າມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ກ່ຽວຂ້ອງກັບພະຍາດ ເຊິ່ງຕິດມານຳພືດ ຫຼື ສັດ (ເຊັ່ນ ພະຍາດວັ). ອີກຢ່າງໜຶ່ງລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ແກ້ໄຂບັນຫາສານປົນເປື້ອນທີ່ເປັນຈຸລິນຊີຂອງອາຫານ, ຫຼື ລະດັບຂອງສານຕົກຄ້າງຂອງຢາປາບສັດຕູພືດ ຫຼື ຢາສັດຕະວະແພດ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ໄດ້, ຫຼື ການລະບຸທາດເພີ່ມອາຫານທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຕົກຢູ່ໃນສັນຍາ SPS ໃນກອບ WTO. ພ້ອມນີ້, ຖ້າຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຫຸ້ມຫໍ່ ແມ່ນຕິດພັນກັບຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ, ເຄື່ອງດື່ມ ຫຼື ອາຫານສັດ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກຈັດປະເພດເປັນມາດຕະການ SPS. ຖ້າບໍ່ແມ່ນ, ຄວນພິຈາລະນາເປັນ TBTs.

5.4 ບາງກໍລະນີທີ່ຍາກສຳລັບມາດຕະການດ້ານສຸຂະພາບໄມ ແລະ ສຸຂະພາບໄມພືດ/ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ

ການຕິດສະຫຼາກອາຫານ:

- ຄຳເຕືອນດ້ານສຸຂະພາບ ກ່ຽວກັບພະຍາດພູມແພ້, ການນຳໃຊ້ປະລິມານຢາ ສຳລັບອາຫານທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ → SPS;

- ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຕຳແໜ່ງ, ການໃສ່ຕົວອັກສອນ, ສ່ວນປະກອບດ້ານໂພສະນາການ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງສະຫຼາກ → TBT;
- ຄຳເຕືອນດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ການຕິດສະຫຼາກຄຸນ ຄຳດ້ານໂພສະນາການ → ທັງ SPS ແລະ TBT (ລົງທະບຽນເປັນສອງມາດຕະການທີ່ແຍກກັນ).

ຝຸ່ນ:

- ສານຕົກຄ້າງຂອງຝຸ່ນໃນອາຫານ ແລະ ອາຫານສັດ → SPS (ໃນຜະລິດຕະພັນອາຫານ ແລະ ອາຫານສັດ);
- ຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນຝຸ່ນເຮັດວຽກຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ → TBT (ໃນຝຸ່ນ);
- ຄຳແນະນຳການຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ເພື່ອປົກປ້ອງຊາວກະສິກອນຈາກອັນຕະລາຍທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຈາກການຈັດການຝຸ່ນ → TBT (ໃນຝຸ່ນ).

ພາຊະນະບັນຈຸ ສຳລັບການຂົນສົ່ງເມັດພັນພືດ:

- ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຮົມຄວັນ, ການຂ້າເຊື້ອ ເພື່ອປ້ອງກັນການລະບາດຂອງພະຍາດ → SPS;
- ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຂະໜາດ, ການກໍ່ສ້າງ/ໂຄງສ້າງ, ການຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ → TBT.

ໝາກໄມ້:

- ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຮັກສາໝາກໄມ້ນຳເຂົ້າ ເພື່ອປ້ອງກັນການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ → SPS;
- ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ, ການຈັດລະດັບ ແລະ ການຕິດສະຫຼາກໝາກໄມ້ນຳເຂົ້າ → TBT.

ນ້ຳດື່ມຕຸກ - ຄຸນລັກສະນະສຳລັບນ້ຳດື່ມ:

- ວັດສະດຸທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ ເນື່ອງຈາກມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ → SPS;
- ຂະໜາດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍລິມາດຂອງມາດຕະຖານ → TBT;
- ຮູບຮ່າງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ຢ່າງທັບກັນ ແລະ ຮູບຮ່າງສຳລັບການສະແດງ → TBT.

ການຮົມຄວັນ:

- ເພື່ອຂ້າແມງໄມ້ ຫຼື ສັດຕູພືດ → SPS;
- ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ ເພື່ອການຮົມຄວັນ → TBT.

ສະຫວັດດີການຂອງສັດ:

- ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວິທີການລ້ຽງສັດ ຫຼື ຂ້າສັດ ສຳລັບຜົນປະໂຫຍດເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງດ້ານໂພສະນາການ ຫຼື ຄວາມປອດໄພ → TBT.

ຈຸລິນຊີທີ່ໄດ້ຮັບການດັດແປງພັນທຸກຳ (GMOs):

- ເພື່ອປົກປ້ອງຄົນ ຈາກກິນອາຫານທີ່ມີສານປົນເປື້ອນ/ເປັນພິດທີ່ເປັນໄປໄດ້, ສັດລ້ຽງຕ່າງໆຈາກສານພິດ ທີ່ຕິດພັນກັບ GMO ໃນພືດ ແລະ ອື່ນໆ → SPS;
- ມີຄວາມກ້ຽວວ່າອາຫານ GMO ອາດມີໂພສະນາການໜ້ອຍລົງ → TBT;
- ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະນາໆພັນ → TBT;
- ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທີ່ວ່າສິນຄ້າ GMO ທີ່ຖືກກຳນົດ ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຕ້ອງຕິດໄດ້ສະຫຼາກ, ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕິດສະຫຼາກ ກໍ່ຕົກຢູ່ໃນມາດຕະການດ້ານ TBT → TBT.

ເຄື່ອງຫຼິ້ນເດັກນ້ອຍ:

- ເຖິງວ່າຫຼາຍໆມາດຕະການ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງຫຼິ້ນເດັກນ້ອຍ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງເດັກນ້ອຍ, ເຊິ່ງຄວນຖືວ່າຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງຫຼິ້ນເດັກນ້ອຍ ບໍ່ຕົກຢູ່ໃນມາດຕະການ SPS, ແຕ່ເປັນມາດຕະການຕິດພັນກັບ TBTs → TBT.

ຢາສູບ:

- ການຈຳກັດດ້ານການຢາ ຫຼື ການຕິດສະຫຼາກຢາສູບ ແມ່ນຖືກພິຈາລະນາເປັນ TBTs ເຖິງວ່າມີຈຸດປະສົງ ແມ່ນເພື່ອປົກ

ປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຄົນ ເນື່ອງຈາກວ່າບໍ່ພົວພັນກັບພະຍາດທີ່ເກີດໃນອາຫານ ຫຼື ພະຍາດທີ່ຕິດມາກັບພືດ ຫຼື ສັດ → TBT.

6. ການເລືອກລະຫັດສິນຄ້າທີ່ສອດຄ່ອງກັນ

6.1. ລະບົບເອກະພາບແມ່ນຫຍັງ

ລາຍລະອຽດຂອງລະບົບເອກະພາບ ແລະ ລະບົບການໃສ່ລະຫັດສິນຄ້າ, ໂດຍລວມໝາຍເຖິງລະບົບເອກະພາບ ຫຼື ເອີ້ນສັ້ນໆແມ່ນ HS ເຊິ່ງແມ່ນສາລະບານສິນຄ້າສາກົນທີ່ມີຫຼາຍຈຸດປະສົງ ທີ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍອົງການພາສີໂລກ¹¹. ເຊິ່ງມີປະມານ 5,000 ກຸ່ມສິນຄ້າ, ແຕ່ລະກຸ່ມ ໄດ້ລະບຸເປັນລະຫັດ 06 ຕົວເລກ, ຈັດຢູ່ໃນໂຄງສ້າງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ມີເຫດຜົນ, ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍລະບຽບທີ່ກຳນົດໄວ້ຢ່າງດີ ເພື່ອບັນລຸການຈັດປະເພດແບບດຽວກັນ.

ລະບົບດັ່ງກ່າວ ແມ່ນນຳໃຊ້ຫຼາຍກວ່າ 200 ປະເທດ ເຊິ່ງເປັນພື້ນຖານສຳລັບການກຳນົດອັດຕາພາສີ ແລະ ການເກັບກຳສະຖິຕິການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ. ເຊິ່ງຫຼາຍກວ່າ 98 ເປີເຊັນ ຂອງການຄ້າດ້ານສິນຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ແມ່ນຖືກຈັດປະເພດໃນຮູບແບບຂອງລະບົບເອກະພາບ.

6.2. ວິທີການເລືອກລະຫັດສິນຄ້າ

ທຸກມາດຕະການ ຄວນສອດຄ່ອງກັບລະຫັດ HS ຫຼື ລະດັບລາຍການສິນຄ້າແຫ່ງຊາດ. ອົງການ UNCTAD ຈະໃຫ້ແບບຟອມປ້ອນຂໍ້ມູນ NTMs ໃນການຈັດປະເພດແຕ່ລະອັນ. ຖ້າຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ້ອງການ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ການຈັດປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕ້ອງຖືກເຫັນດີຢ່າງຊັດເຈນຈາກອົງການ UNCTAD ລ່ວງໜ້າເສຍກ່ອນ.

ຖານຂໍ້ມູນ ຈະບັນທຶກມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິນຄ້າ ໃນລະດັບລາຍການສິນຄ້າແຫ່ງຊາດ ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ເປັນໄປໄດ້. ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ມັກຈະສອດຄ່ອງກັບລາຍການສິນຄ້າແຫ່ງຊາດ/ລະຫັດ HS ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງ.

ລະຫັດ HS ອາດຖືກນຳໃຊ້ລະດັບ 02, 04 ຫຼື 06 ຕົວເລກເທົ່ານັ້ນ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອລະຫັດສິນຄ້າຍ່ອຍທີ່ຖືກເລືອກທັງໝົດ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍມາດຕະການໃດໜຶ່ງ.

ຕົວຢ່າງ: ລະຫັດ HS 0201 “ຊີ້ນງົວສົດ ຫຼື ແຊ່ແຂ້ງ” ອາດຖືກນຳໃຊ້ ຖ້າລະຫັດສິນຄ້າຍ່ອຍ HS 06 ຕົວເລກທັງໝົດ (ທີ່ວ່າ, 020110 “ຊາກໂຕງົວ ຫຼື ຊາກ ເຄິ່ງໂຕສົດ ຫຼື ແຊ່ແຂ້ງ”, 020120 “ຊີ້ນສ່ວນອື່ນທີ່ມີກະດູກທາງໃນ”, ແລະ 020130 “ບໍ່ມີກະດູກ”) ແລະ ລາຍການສິນຄ້າແຫ່ງຊາດທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະລະຫັດ 06 ຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍມາດຕະການ.

ໂດຍປົກກະຕິ, ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ບໍ່ໃຫ້ລະຫັດສິນຄ້າແຕ່ເປັນລາຍລະອຽດຂອງສິນຄ້າ. ມັນອາດໃຫ້ລາຍລະອຽດເປັນລັກສະນະລວມ ເຊິ່ງອາດບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລາຍລະອຽດຂອງລາຍການສິນຄ້າ ຫຼື ລະຫັດ HS 06 ຕົວເລກ. ສະນັ້ນ, ມັນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ວ່າເມື່ອໃນຕົ້ນສະບັບທີ່ໃຫ້ລາຍລະອຽດຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແມ່ນຖືກເກັບ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນຖານຂໍ້ມູນ ເພື່ອຈຸດປະສົງດ້ານການກວດກາ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ທັນຍຸກ ທັນເຫດການ.

ຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ອາດຍັງນຳໃຊ້ບາງກຸ່ມຜະລິດຕະພັນທີ່ມັກຈະພົບເຫັນໃນເນື້ອໃນຂອງລະບຽບການດ້ານການຄ້າ ແລະ ທີ່ອົງການ UNCTAD ສ້າງໃຫ້ມີຢູ່ໃນແບບຟອມປ້ອນຂໍ້ມູນ. ກຸ່ມເຫຼົ່ານີ້ ປະກອບມີລະຫັດ HS ຫຼາຍອັນ, ເຊິ່ງມັກມາຈາກຫຼາຍໝວດສິນຄ້າທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດວຽກ, ອົງການ UNCTAD ໄດ້ລະບຸລະຫັດທີ່ສອດຄ່ອງກັນໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຜະລິດຕະພັນເຫຼົ່ານັ້ນ. ກຸ່ມຜະລິດຕະພັນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເລື້ອຍໆສ່ວນໃຫຍ່ໃນລະບຽບການດ້ານການຄ້າ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ
- ສານເຄມີທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ

¹¹ ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບລະບົບເອກະພາບແມ່ນມີຢູ່ທີ່ເວັບໄຊ http://www.wcoomd.org/en/topic_s/nomenclature/overview/what-is-the-harmonized-system.aspx (ເຂົ້າເບິ່ງວັນທີ 16 ມັງກອນ 2014).

- ຜະລິດຕະພັນປາ ແລະ ປາສົດ ຫຼື ແຊ່ແຂ້ງ
- ຜະລິດຕະພັນການປະມົງ
- ຜະລິດຕະພັນອາຫານ
- ສະບຽງອາຫານທີ່ບໍ່ມີແຫຼ່ງກຳເນີດມາຈາກສັດ
- ໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກສົດ
- ຜະລິດຕະພັນເຫຼັກ ແລະ ເຫຼັກເສັ້ນ
- ຜະລິດຕະພັນຊີ້ນ ແລະ ຊີ້ນສົດ ຫຼື ແຊ່ແຂ້ງ
- ຜະລິດຕະພັນທີ່ທຳລາຍຊີ້ນໂອໂຊນ (ສິນທິສັນຍາ ມົງຣີອານ)
- ສານເຄມີທຳລາຍຊີ້ນໂອໂຊນ (ສິນທິສັນຍາ ມົງຣີອານ)
- ຊີ້ນສັດປີກ
- ຜະລິດຕະພັນແຜ່ນແພ
- ຢາເສບຕິດ ແລະ ສານເຄມີອອກລິດຕໍ່ຈິດປະສາດ (ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍຢາເສບຕິດ)
- ພືດພັນທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ (ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດດ້ານພືດພັນທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ ຂອງສັດປ່າ ແລະ ພືດປ່າ)
- ອາວຸດເຄມີ (ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍອາວຸດເຄມີ)
- ເຄື່ອງດື່ມທີ່ມີທາດເຫຼົ້າ
- ສານເຄມີ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ (ສິນທິສັນຍາ ຮັອດເຕີດັມ)
- ສານມົນລະພິດທີ່ຕົກຄ້າງຍາວນານ (ສິນທິສັນຍາສະຕ່ອກຮັອມ)
- ສານກຳມະລັງສີ

ກຸ່ມສິນຄ້າເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າຄົບຖ້ວນສົມບູນແລ້ວ, ແລະ ລາຍການ ຈະຖືກຂະຫຍາຍອອກເປັນຫຼາຍກຸ່ມຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຮັບການລະບຸ.

6.3. ເຄື່ອງມືໃນການລະບຸລະຫັດສິນຄ້າ

ອົງການ UNCTAD ໄດ້ໃຫ້ລະຫັດ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງສິນຄ້າ ໃນແບບຟອມບັອນຂໍ້ມູນຂອງລະບົບເອກະພາບ ແລະ ລະດັບລາຍການສິນຄ້າ ທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນປະເທດສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

ຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກໍ່ອາດໃຊ້ເຄື່ອງມືພາຍນອກທີ່ໃຫ້ທາງເລືອກໃນການຄົ້ນຫາ ເພື່ອຊ່ວຍລະບຸລະຫັດທີ່ຖືກຕ້ອງ. ໜຶ່ງເຄື່ອງມືທີ່ມີປະໂຫຍດຫຼາຍ ແມ່ນເຄື່ອງມືຄົ້ນຫາສາລະບານປະສົມປະສານກັນຂອງ Eurostat:

- ເຂົ້າເບິ່ງ <https://eurostat.prod.3ceonline.com/>
- ຄົ້ນຫາຄຳຫຼັກ ແລະ ລະບຸລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ ໃນເຄື່ອງມືອອນໄລນ໌ ເພື່ອລະບຸລະຫັດສິນຄ້າ; ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ ມີແຕ່ເປັນພາສາອັງກິດເທົ່ານັ້ນ.
- ສາມາດຖືກຄົ້ນຫາໂດຍຄຳສັບ ຫຼື ການເອີ້ນເບິ່ງຂໍ້ມູນ.
- ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່: ເຄື່ອງມືນີ້ ໃຊ້ເພື່ອລະບຸລະຫັດສິນຄ້າຈົນເຖິງລະດັບ 06 ຕົວເລກເທົ່ານັ້ນ. ລະຫັດຕ່າງໆທີ່ມີຕົວເລກຍ່ອຍຫຼາຍຂຶ້ນ ໃຫ້ອີງໃສ່ລະດັບລາຍການສິນຄ້າຂອງສະຫະພາບເອີລົບ, ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ. ພ້ອມນີ້, ລະຫັດ HS ທີ່ໄດ້ລະບຸ ຄວນຖືກສົມທຽບກັບການຈັດປະເພດແຫ່ງຊາດ ທີ່ອົງການ UNCTAD ໄດ້ກຽມໄວ້ໃນແບບຟອມບັອນຂໍ້ມູນກ່ອນການນຳໃຊ້. ການຈັດປະເພດແຫ່ງຊາດຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບການເກັບຂໍ້ມູນ.

6.4. ຫຼັກການສຳລັບການນຳໃຊ້ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ”

ບາງຄັ້ງຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນລະບຽບການ ແມ່ນລະອຽດຫຼາຍ ແລະ ລະບົບເອກະພາບ ແລະ ການຈັດປະເພດສິນຄ້າຕາມລາຍການສິນຄ້າແຫ່ງຊາດ ບໍ່ຄ່ອຍໃຫ້ລາຍລະອຽດທີ່ຈຳເປັນເພື່ອການຈັດປະເພດຢ່າງເໝາະສົມ. ໃນບາງກໍລະນີ, ລາຍລະອຽດດັ່ງ

ກ່າວ ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ລະບຸເພີ່ມເຕີມເປັນ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ” ຂອງລະຫັດສິນຄ້າທີ່ຖືກຈົດທະບຽນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວນຫຼີກລ້ຽງການນຳໃຊ້ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ ເຖິງວ່າມີຄວາມຈຳເປັນກໍຕາມ. ຫຼັກການ ແລະ ຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ.

(a) ເວລາທີ່ຈະນຳໃຊ້ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ

(i) ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແມ່ນມີລັກສະນະສະເພາະຫຼາຍກວ່າຜະລິດຕະພັນທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນລາຍການສິນຄ້າແຫ່ງຊາດ ຫຼື ລະຫັດ HS ທີ່ລະດັບ 06 ຕົວເລກ.

ຕົວຢ່າງທີ 1: ຖ້າລາຍການສິນຄ້າ ກຳນົດເປັນໝາກແອັບເປີນ, ແຕ່ມາດຕະການ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ໝາກແອັບເປີນຊຽວເທົ່ານັ້ນ, ລະຫັດສິນຄ້າທີ່ສອດຄ່ອງກັນ ຄວນຖືກໃສ່ເຄື່ອງໝາຍເປັນລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ. ສຳລັບເຫດຜົນ ຄວນຖືກອະທິບາຍໃນ ຫ້ອງ “ການກຳນົດ_ລາຍການສິນຄ້າ_ບາງສ່ວນ”, ຕົວຢ່າງ “ນຳໃຊ້ສະເພາະໝາກແອັບເປີນຊຽວເທົ່ານັ້ນ”.

ຕົວຢ່າງທີ 2: ມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຜະລິດຕະພັນແຜ່ນແພທັງໝົດ ຍົກເວັ້ນແຜ່ນແພພື້ນເມືອງ, ແຕ່ບໍ່ມີລາຍການສິນຄ້າ ທີ່ຈຳແນກແຜ່ນແພພື້ນເມືອງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນພື້ນເມືອງ. ສຳລັບລະຫັດສິນຄ້າທີ່ສອດຄ່ອງກັນໃຫ້ແກ່ລາຍການສິນຄ້າແຜ່ນແພບາງສ່ວນ ຄວນຖືກກຳນົດ. ການຍົກເວັ້ນ ຄວນຖືກອະທິບາຍໃນຫ້ອງ “ການກຳນົດ_ລາຍການສິນຄ້າ_ບາງສ່ວນ”, ຕົວຢ່າງ “ຍົກເວັ້ນແຜ່ນແພພື້ນເມືອງ”.

(ii) ຜະລິດຕະພັນ ອາດໄດ້ຮັບກະທົບກໍຕໍ່ເມື່ອຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບຈຸດປະສົງສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ລະຫັດສິນຄ້າ ອາດຖືກລະບຸ, ແຕ່ມາດຕະການ ຖືກນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີທີ່ຜະລິດຕະພັນມີການນຳໃຊ້ ຫຼື ໃຊ້ງານສະເພາະເທົ່ານັ້ນ.

ຕົວຢ່າງທີ 1: ຢ່າງພລາສຕິກທີ່ສຳພັນກັບອາຫານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານຄວາມບໍລິສຸດສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ໃນກໍລະນີນີ້, ສຳລັບລະຫັດສິນຄ້າປະເພດພລາສຕິກ ທີ່ສອດຄ່ອງກັນ, ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນຄວນໄດ້ຮັບການກຳນົດ. ສ່ວນເຫດຜົນ ຄວນໄດ້ຮັບການອະທິບາຍໃນຫ້ອງ “ການກຳນົດ_ລາຍການສິນຄ້າ_ບາງສ່ວນ”, ຕົວຢ່າງ “ນຳໃຊ້ສຳລັບວັດສະດຸ ທີ່ເຫັນວ່າສຳພັນກັບອາຫານ”.

ຕົວຢ່າງທີ 2: ມີຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຈົດທະບຽນຜູ້ນຳເຂົ້າ ສຳລັບແນວພັນປ່າສາ ທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອການຫວ່ານກ້າ. ໃນກໍລະນີນີ້, ລະຫັດສິນຄ້າທີ່ສອດຄ່ອງກັນຂອງລາຍການປ່າສາບາງສ່ວນຄວນໄດ້ຮັບການກຳນົດ. ສ່ວນເຫດຜົນ ຄວນຖືກກຳນົດໃນຫ້ອງການກຳນົດ_ລາຍການສິນຄ້າ_ບາງສ່ວນ, ຕົວຢ່າງ “ຕິດພັນກັບແນວພັນປ່າສາຢ່າງດຽວ ທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອການຫວ່ານກ້າ”.

(b) ບໍ່ຄວນໃຊ້ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ” ຖ້າຫຼາຍລະຫັດສິນຄ້າທີ່ແຍກກັນ ໃຫ້ລາຍລະອຽດສິນຄ້າທີ່ເໝາະສົມ

ໃນຫຼາຍກໍລະນີ, ການທົບທວນຢ່າງລະອຽດຂອງສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຈັດປະເພດໃນລະບົບເອກະພາບ ຈະສະແດງລະຫັດສິນຄ້າທີ່ເໝາະສົມສະເພາະ ເພື່ອໃຫ້ລາຍລະອຽດສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກຳນົດລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ.

ຕົວຢ່າງທີ 1: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງກຳນົດໃຫ້ເມັດຖົ່ວເຫຼືອງ ແລະ ເມັດຝ້າຍ ທີ່ໃຊ້ສຳລັບການຫວ່ານກ້າ ຕ້ອງຜ່ານການທົດສອບຢູ່ຫ້ອງທົດລອງ ເພື່ອພິສູດວ່າມັນບໍ່ມີສັດຕູພືດ (SPS “ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການທົດສອບ” A82).

ຕົວຢ່າງທີ 2: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ກຳນົດໃຫ້ເມັດງາທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການຫວ່ານກ້າ ຕ້ອງຜ່ານການທົດສອບຢູ່ຫ້ອງທົດລອງ ເພື່ອພິສູດວ່າມັນບໍ່ມີສັດຕູພືດ (SPS “ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການທົດສອບ” A82).

ບໍ່ຖືກຕ້ອງ	ຖືກຕ້ອງ
<p> ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະລົງທະບຽນລະຫັດ HS 1201 ສຳລັບເມັດຖົ່ວເຫຼືອງ ແລະ ລະບຸສະເພາະ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ” ພ້ອມດ້ວຍການກຳນົດ “ໃຊ້ສຳລັບການຫວ່ານກ້າ”.</p>	<p> ຫຼັງເມັດຖົ່ວເຫຼືອງ ແລະ ເມັດຝ້າຍ ມີລະຫັດ HS 06 ຕົວເລກສະເພາະ ຖ້າຫາກມັນຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບການຫວ່ານກ້າ: ລະຫັດ HS 120110 ແລະ 120721 ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ລາຍການສິນຄ້າແບບເຕັມສ່ວນ ຕ້ອງໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ.</p>
ບໍ່ຖືກຕ້ອງ	ຖືກຕ້ອງ
<p></p>	<p> ຄວາມແຕກຕ່າງໃນຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ, ມັນບໍ່ມີການຈຳແນກການນຳໃຊ້ລະຫັດ HS ໃນລະດັບ 06 ຕົວເລກ ກ່ຽວກັບເມັດງາ (ລະຫັດ HS 120740 - “ເມັດງາ, ຫຼັງແຕກ ຫຼື ບໍ່ແຕກກໍ່ຕາມ”). ເຖິງວ່າລະຫັດລາຍການສິນຄ້າແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຈຳແນກລະຫັດສິນຄ້າປະເພດເມັດງາເພີ່ມເຕີມ ສຳລັບການຫວ່ານກ້າ, ການນຳໃຊ້ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ ແມ່ນຍັງຈຳເປັນໃນກໍລະນີນີ້.</p>

(c) ຫຼີກລ້ຽງການນຳໃຊ້ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ” ທີ່ມີກຸ່ມສິນຄ້າ, ກຸ່ມສິນຄ້າ ແລະ ລະຫັດສິນຄ້າ HS ທີ່ລວມກັນ (ໂດຍສະເພາະຢູ່ລະດັບ HS 02 ຕົວເລກ)

ຕາມຫຼັກການ, ແມ່ນບໍ່ຜິດທີ່ຈະນຳໃຊ້ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ ທີ່ມີກຸ່ມສິນຄ້າ ຫຼື ລະຫັດສິນຄ້າ HS ທີ່ລວມກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມັນອາດເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍ ທີ່ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງສິນຄ້າທີ່ລວມກັນຢູ່ລະດັບ 06 ຕົວເລກ ຫຼື ລະດັບລາຍການສິນຄ້າ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຫຍັງເລີຍ ຫຼື ມີຜົນກະທົບຢ່າງເຕັມສ່ວນໂດຍມາດຕະການ. ຖ້າເປັນກໍລະນີນີ້, ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ນຳໃຊ້ກຸ່ມສິນຄ້າ ຫຼື ລະຫັດ HS ທີ່ລວມກັນ. ສະນັ້ນ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຕ້ອງຖືກລົງທະບຽນເປັນແຕ່ລະອັນ, ທີ່ມີການກຳນົດທີ່ຖືກຕ້ອງແຕ່ລະອັນ (ລາຍການສິນຄ້າເຕັມສ່ວນ ຫຼື ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ).

ຕົວຢ່າງ: ມາດຕະການໃດໜຶ່ງທີ່ມີຜົນກະທົບ “ຕໍ່ໝາກໄມ້ເປືອກແຂງທີ່ກິນໄດ້” ໝາກໄມ້ເປືອກແຂງທີ່ກິນໄດ້ ຖືກລວມຢູ່ໃນລະຫັດ HS 0801 (ໝາກພ້າວ) ແລະ ລະຫັດ 0802 (ໝາກໄມ້ເປືອກແຂງອື່ນ).

ບໍ່ຖືກຕ້ອງ	ຖືກຕ້ອງ
<p> ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະລົງທະບຽນລະຫັດ HS 0801 ແລະ 0802 ແລະ ກຳນົດ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ” ກັບການກຳນົດ “ໝາກໄມ້ເປືອກແຂງເທົ່ານັ້ນ” ສຳລັບລະຫັດ 04 ຕົວເລກທັງສອງອັນ.</p> <p>ໃນລະຫັດ HS 06 ຕົວເລກ, ທຸກລາຍລະອຽດສິນຄ້າ ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງໝາກໄມ້ເປືອກແຂງແຕ່ລະອັນທີ່ “ສົດ ຫຼື ແຫ້ງ”. ສິນຄ້າເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຖືກລວມເອົາຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ສິນຄ້າອື່ນ ແມ່ນບໍ່ຖືກລວມເຂົ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນ.</p>	<p> ໃນກໍລະນີລະຫັດ HS 0802 ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະລົງທະບຽນລະຫັດ HS 04 ຕົວເລກກັບ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ” ກັບການກຳນົດ “ໝາກໄມ້ເປືອກແຂງເທົ່ານັ້ນ”. ໂດຍແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກລາຍລະອຽດສິນຄ້າໝາຍເຖິງ “ສົດ ຫຼື ແຫ້ງ” ທີ່ລະດັບ 06 ຕົວເລກ.</p> <p>ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລະຫັດ HS 0801 ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນ: ລະຫັດ HS 080112 ແລະ 080119 ໝາຍເຖິງໝາກໄມ້ສົດເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໂດຍບໍ່ລວມເອົາ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ”.</p> <p>ລະຫັດ HS 080111 ໝາຍເຖິງແຕ່ “ໝາກພ້າວແຫ້ງ” ແລະ ຕ້ອງບໍ່ຖືກລວມເຂົ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນ.</p>

(d) ບໍ່ຄວນສັບສົນ ລະຫວ່າງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງມາດຕະການດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ ກັບ ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ

ໂດຍປົກກະຕິ ມາດຕະການຕ່າງໆໄດ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂ (ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານ SPS/TBT, ການໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄື) ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າມາໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການໃຊ້ຄຳສັບຂອງລະບຽບການ ມັກເປັນແງ່ລົບ, ໝາຍເຖິງການເກືອດຫ້າມຈົນກວ່າຈະບັນລຸເງື່ອນໄຂສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ເຊິ່ງບໍ່ຄວນສັບສົນກັບການເກືອດຫ້າມ ຂອງສິນຄ້າຍ່ອຍແຕ່ລະອັນ, ແລະ ສິນຄ້າຍ່ອຍດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ຄວນຖືກກຳນົດເປັນລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ. ລະຫັດສິນຄ້າທີ່ເໝາະສົມຄວນຖືກເລືອກແທນ ເພື່ອກຳນົດເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າ. ລະຫັດສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບແຕ່ລະອັນ ແມ່ນຖືກລົງທະບຽນຕາມລຳດັບ ທີ່ບໍ່ມີລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ.

ຕົວຢ່າງ: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ຫ້າມການນຳເຂົ້າຕູ້ເຢັນ ແລະ ຕູ້ແຊ່ ທີ່ມີສານຄລໍໂຣຟລອໍໂຣຄາຣບອນ (CFC).

ບໍ່ຖືກຕ້ອງ	ຖືກຕ້ອງ
<p> ມັນບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະກຳນົດສະເພາະມາດຕະການ “ການເກືອດຫ້າມ ສຳລັບເຫດຜົນດ້ານ TBT” B11 ກັບ “ລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ” ໂດຍການກຳນົດ “ພຽງແຕ່ສິນຄ້າທີ່ບັນຈຸສານ CFCs”.</p> <p>ຄຳສັບ “ຫ້າມ” ອາດເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດໃນກໍລະນີນີ້, ເນື່ອງຈາກການນຳເຂົ້າແມ່ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ.</p>	<p> ມາດຕະການນີ້ ຄວນໄດ້ຮັບການຈັດປະເພດເປັນ “ການຈຳກັດການນຳໃຊ້ສານສະເພາະໃດໜຶ່ງ” B22, ນຳໃຊ້ຕໍ່ຕູ້ເຢັນ ແລະ ຕູ້ແຊ່ທັງໝົດ:</p> <p>ລາຍການສິນຄ້າແບບເຕັມສ່ວນຂອງລະຫັດ HS 841810, 841821, 841822, 841829, 8418330 ແລະ 841840.</p>

6.5. ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການເລືອກລະຫັດສິນຄ້າ HS

(a) ມາດຕະການກ່ຽວຂ້ອງກັບສານຕົກຄ້າງ ຫຼື ທາດເພີ່ມ

- (i) “ປະລິມານສານຕົກຄ້າງທີ່ຍອມຮັບໄດ້” ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ກາຍເປັນເຊັ່ນຂອງເຄມີໃນອາຫານສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຄວນຖືກຈັດປະເພດຢູ່ໃນຜະລິດຕະພັນອາຫານທີ່ບັນຈຸສານເຄມີທີ່ຈຳກັດ, ແລະ ບໍ່ຕົກຢູ່ໃນລະຫັດສຳລັບເຄມີ (ສຳລັບຕົວຢ່າງ, ຢາປາບລັດຕູພິດ).
- (ii) ຖ້າມີຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ ກ່ຽວກັບ “ການຈຳກັດການນຳໃຊ້ ສານເຄມີສະເພາະໃດໜຶ່ງ”, ແມ່ນຈະຕົກຢູ່ໃນລະຫັດຂອງອາຫານທີ່ຄວນຖືກຈັດປະເພດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕົກຢູ່ໃນທາດເພີ່ມ.
- (iii) ມີພຽງໃນກໍລະນີທີ່ການຈຳກັດການນຳໃຊ້ສານເຄມີ ຫຼື ສານຕ່າງໆໂດຍກົງ, ການນຳໃຊ້ສານເຄມີທີ່ບໍ່ຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຜະລິດຕະພັນອື່ນ, ຄວນໄດ້ຮັບການຈັດປະເພດໃນລະຫັດ HS ສຳລັບສານເຄມີ ຫຼື ສານຕ່າງໆນີ້.

(b) ການຫຸ້ມຫໍ່

ສິນຄ້າທີ່ຄວນຖືກເລືອກ ແມ່ນຈະຕ້ອງມີການຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ດີ. ການຍົກເວັ້ນແມ່ນລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບການຫຸ້ມຫໍ່ (ໄມ້, ໂລຫະ, ເຈ້ຍ) ໂດຍບໍ່ມີການອ້າງອີງໃຫ້ແກ່ສິນຄ້າທີ່ຈະມີການຫຸ້ມຫໍ່ດັ່ງກ່າວ.

7. ການລົງທະບຽນປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ

(a) ການລະບຸປະເທດແຫຼ່ງກຳເນີດ ທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ມາດຕະການ

ໃນກໍລະນີສ່ວນໃຫຍ່, NTMs ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຂອງການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ທຸກປະເທດ. ຈາກນັ້ນ ຄຳວ່າ “ທຸກປະເທດໃນໂລກ” ແມ່ນຖືກລົງທະບຽນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ ເປັນຂົງເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍລະນີລຸ່ມນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ:

- (i) **ປະເທດສະເພາະໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າ:** ຖ້າມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະເທດໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ມີພຽງປະເທດເຫຼົ່ານີ້ ຄວນຖືກລົງທະບຽນເປັນ “ການລວມເຂົ້າກັນ”. ເຊິ່ງສະແດງວ່າ ປະເທດອື່ນໆໃນໂລກ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍມາດຕະການດັ່ງກ່າວ. ຖ້າລາຍຊື່ບັນດາປະເທດ ຖືກລວມເຂົ້າໃນລະບຽບການໃດໜຶ່ງ, ການເພີ່ມຊື່ປະເທດເຂົ້າແມ່ນມີຄວາມງ່າຍດາຍ. ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍຊື່ບັນດາປະເທດສະເພາະ ແຕ່ໃຫ້ຄຸນລັກສະນະ ຫຼື ມາດຖານສະເພາະໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ຕິດຕໍ່ກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດພາຍໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຂໍຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ.

ຕົວຢ່າງ: ລະບຽບການໃດໜຶ່ງ ຫ້າມການນຳເຂົ້າໝາກກ້ວຍ ຈາກປະເທດທີ່ມີແມງວັນໝາກໄມ້ (Bactrocera/ Dacus dorsalis). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລະບຽບການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ບັນຈຸລາຍຊື່ປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃດໜຶ່ງ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຕິດຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດທີ່ຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອເອົາລາຍຊື່ປະເທດທີ່ຖືກນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ. ມັນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຕ້ອງສອບຖາມ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດພາຍໃນ ເນື່ອງຈາກເປັນບ່ອນດຽວທີ່ສາມາດຍືນຍັນລາຍຊື່ປະເທດ ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຊາຍແດນຂອງປະເທດ. ຈາກນັ້ນ, ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາ ຄວນຖືກກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງໃນທ້ອງຟ້າເທດໃນໄຟລ໌ຂໍ້ມູນ.

- (ii) **ບາງປະເທດທີ່ບໍ່ຖືກລວມເຂົ້າ:** ໃນແບບຟອມຂໍ້ມູນ, ບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຄວນຖືກລົງທະບຽນເປັນ “ການບໍ່ລວມເຂົ້າກັນ”. ເຊິ່ງສະແດງວ່າມາດຕະການ ນຳໃຊ້ຕໍ່ທຸກປະເທດອື່ນໆ.

ຕົວຢ່າງ: ບັນດາປະເທດແຫຼ່ງກຳເນີດ ທີ່ເປັນໜຶ່ງໃນສັນຍາດ້ານການຄ້າພາກພື້ນອັນດຽວກັນທີ່ເປັນປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ ອາດໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຈາກຂໍ້ຮຽກຮ້ອງດ້ານອາກອນເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ການຍັງຍືນສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ອີກຕົວຢ່າງໜຶ່ງ ແມ່ນມາດຕະການດ້ານ SPS “ການຈຳກັດດ້ານພູມິສາດຕາມເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບສິດ” A12. ການຈຳກັດດັ່ງກ່າວ ຖືກກຳນົດຂຶ້ນຕໍ່ທຸກປະເທດຈົນກວ່າປະເທດໃດໜຶ່ງຈະພິສູດວ່າ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະດັບການປົກປ້ອງສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ກັບຄວາມອັນຕະລາຍດ້ານສຸຂະພາບ.

ປະເທດຕ່າງໆທີ່ໄດ້ພິສູດເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບສິດ ແມ່ນໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໃນລາຍຊື່ທີ່ເອີ້ນວ່າ “ປະເທດທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ”. ບັນຊີດັ່ງກ່າວນີ້ ສອດຄ່ອງກັບການລົງທະບຽນແຕ່ລະປະເທດເປັນ “ການບໍ່ລວມເຂົ້າກັນ”. “ບັນຊີທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ” ດັ່ງກ່າວອາດບໍ່ຖືກພົບເຫັນໃນລະບຽບການ, ເຊິ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຕິດຕໍ່ກັບ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ.

(b) ມາດຕະການທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກ: ການລົງທະບຽນ ບັນດາປະເທດປາຍທາງ

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໃນກໍລະນີສ່ວນຫຼາຍ, ມາດຕະການທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກ ນຳໃຊ້ຕໍ່ທຸກການສົ່ງອອກໂດຍບໍ່ຈຳກັດປະເທດປາຍທາງ. ຈາກນັ້ນ, ຄຳວ່າ “ທຸກປະເທດໃນໂລກ” ຄວນຖືກລົງທະບຽນເປັນຂົງເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ຖ້າມາດຕະການ ມີຜົນກະທົບພຽງແຕ່ບັນດາປະເທດປາຍທາງສະເພາະໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ກໍ່ຕ້ອງຖືກລະບຸສະເພາະເປັນ “ການລວມເຂົ້າກັນ”. ສ່ວນບາງປະເທດປາຍທາງ, ຕົວຢ່າງ ສັນຍາການຄ້າພາກພື້ນ ແມ່ນບໍ່ຖືກລວມເຂົ້າກັນ, ເຊິ່ງຈະຖືກກຳນົດເຂົ້າໃນລາຍການ “ການບໍ່ລວມເຂົ້າກັນ”.

ຕົວຢ່າງ: ການສົ່ງອອກອາວຸດໄປບັນດາປະເທດໃດໜຶ່ງ, ຕົວຢ່າງ ປະເທດໂຊມາເລຍ, ຫ້າມຄ້າຂາຍອາວຸດ (“ການເກືອດຫ້າມສົ່ງອອກ” P11). ໃນກໍລະນີນີ້ ປະເທດໂຊມາເລຍ ຈະຖືກລົງທະບຽນເປັນ “ການລວມເຂົ້າກັນ”.

8. ການລົງທະບຽນຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການສຸຂານາໄມ ແລະ ສຸຂານາໄມພືດ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງດ້ານເຕັກນິກຕໍ່ການຄ້າ

ຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ຄວນຖືກລົງທະບຽນສຳລັບມາດຕະການດ້ານ SPS ແລະ TBT ເທົ່ານັ້ນ. ເຊິ່ງລວມມີມາດຕະການຕ່າງໆຂອງພາກ A ແລະ B ແລະ ພາກຍ່ອຍຂອງ P6. ສຳລັບມາດຕະການອື່ນທີ່ບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ກໍ່ຄວນຖືກກຳນົດ.

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ (ຂໍ້ທີ 5), ມາດຕະການ SPS ແລະ TBT ໂດຍສະເພາະມາດຕະການທີ່ມີຫຼາຍຈຸດປະສົງ ຕາມທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນສັນຍາ WTO ຂອງແຕ່ລະມາດຕະການ. ສຳລັບບັນດາມາດຕະການ SPS ແລະ TBT, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຕ້ອງໄດ້ລະບຸຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການ ໃນລະດັບທີ່ລະອຽດຫຼາຍຂຶ້ນ. ແບບຟອມຂໍ້ມູນ ມີລາຍການເລືອກໝວດຈຸດປະສົງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບມາດຕະການ SPS ແລະ TBT ແຕ່ລະອັນ, ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຈຸດປະສົງ ອາດໄດ້ຮັບການເລືອກ ຖ້າຈຸດປະສົງ ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນລະບຽບການໃດໜຶ່ງແລ້ວ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ກໍ່ຖືກພົບເຫັນຫຼາຍວ່າ ລະບຽບການໃດໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ກຳນົດຈຸດປະສົງຢ່າງຊັດເຈນ. ຈຸດປະສົງ ບໍ່ຄວນຖືກສົມມຸດ ຫຼື ແປຄວາມໝາຍ ຖ້າບໍ່ໄດ້ສະແດງຢ່າງຈະແຈ້ງໃນລະບຽບການໃດໜຶ່ງ. ຖ້າບໍ່ມີການລະບຸຈຸດປະສົງ, ຄຳວ່າ “ບໍ່ໄດ້ລະບຸຈຸດປະສົງ” ຄວນຖືກກຳນົດໃນແບບຟອມປ້ອນຂໍ້ມູນ.

ຖ້າຈຸດປະສົງດ້ານ SPS ຫຼື TBT ໄດ້ຖືກກຳນົດຢ່າງຊັດເຈນໃນລະບຽບການໃດໜຶ່ງ, ແຕ່ບໍ່ມີທາງເລືອກທີ່ສອດຄ່ອງກັນ ຄຳວ່າ, “ສຳລັບຈຸດປະສົງທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ບ່ອນໃດ” ຄວນຖືກເລືອກ. ໃນກໍລະນີນີ້ ລາຍລະອຽດຂອງຈຸດປະສົງ ຄວນຖືກກຳນົດເຂົ້າໃນແບບຟອມປ້ອນຂໍ້ມູນ (ຢູ່ໃນຫ້ອງ “ໝາຍເຫດ”).

9. ການນຳໃຊ້ແບບຟອມ

(a) ມີຫຼາຍແຜ່ນງານເກັບກຳຂໍ້ມູນ ດັ່ງລາຍຊື່ລຸ່ມນີ້:

- ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ
- ເອກະສານ
- ລະບຽບການ
- ມາດຕະການ
- ມາດຕະການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຜະລິດຕະພັນ
- ມາດຕະການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະເທດ

- ຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການ

(b) ຫ້ອງລຳດັບ ເປັນແບບອັດຕະໂນມັດ. ເມື່ອມີການປ້ອນຂໍ້ມູນໃໝ່, ຫ້ອງນີ້ຈະຕື່ມຂໍ້ມູນເອງແບບອັດຕະໂນມັດ. ຫ້ອງທຳອິດໃນແຕ່ລະແຜ່ນງານເກັບກຳຂໍ້ມູນແມ່ນຫ້ອງລຳດັບ, ບໍ່ແມ່ນຕື່ມຂໍ້ມູນດ້ວຍມື.

(c) ຂໍ້ມູນບາງອັນແມ່ນເຊື່ອມຕໍ່ຜ່ານສອງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າສອງແຜ່ນງານເກັບກຳຂໍ້ມູນ. ຫ້ອງຂໍ້ມູນບາງອັນ ແມ່ນຖືກຕື່ມຂໍ້ມູນໃນແຜ່ນງານອັນດຽວ. ຂໍ້ມູນນີ້ ແມ່ນລວມເຂົ້າໃນລາຍການເລືອກຢ່າງອັດຕະໂນມັດ ທີ່ຖືກເລືອກໃນແຜ່ນງານອື່ນ ໂດຍບໍ່ມີການຕື່ມຂໍ້ມູນຄືນ. ເຊິ່ງມີຄວາມໄປໄດ້ ເພື່ອລະບຸການເຊື່ອມຕໍ່ຫຼາຍຂອບເຂດລະຫວ່າງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ຖ້າການຕື່ມຂໍ້ມູນ ບໍ່ສຳເລັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ:

- (i) ໃນແຜ່ນງານແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, “ຊື່ຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ” ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕື່ມຂໍ້ມູນດ້ວຍມື. ຈາກນັ້ນ, “ຊື່ຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ” ໃນແຜ່ນງານເອກະສານ ແລະ ລະບຽບການ ຄວນຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກທີ່ສະແດງໃນແຕ່ລະຫ້ອງ.
- (ii) ໃນແຜ່ນງານເອກະສານ, “ຫົວຂໍ້ຂອງເອກະສານ” ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕື່ມຂໍ້ມູນດ້ວຍມື. ຈາກນັ້ນ, “ຫົວຂໍ້ຂອງເອກະສານ” ໃນແຜ່ນງານລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ຄວນຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກທີ່ສະແດງໃນແຕ່ລະຫ້ອງ.
- (iii) ໃນແຜ່ນງານລະບຽບການ, “ຫົວຂໍ້ຫຍໍ້ຂອງລະບຽບການ” ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕື່ມຂໍ້ມູນດ້ວຍມື. ຈາກນັ້ນ, “ຫົວຂໍ້ຫຍໍ້ຂອງລະບຽບການ” ໃນແຜ່ນງານມາດຕະການ ຄວນຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກທີ່ສະແດງໃນແຕ່ລະຫ້ອງ.

ພ້ອມນີ້, ຄວນເອົາໃຈໃສ່ວ່າ ການຕັ້ງຄຳຕ່າງໆ ແມ່ນຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ ແລະ ຈະບໍ່ຖືກຕື່ມຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ຄືລຸ່ມນີ້:

- “ລະຫັດ NTMs” ໃນແຜ່ນງານມາດຕະການ;
- “ປະເພດລະຫັດສິນຄ້າ” ໃນແຜ່ນງານມາດຕະການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິນຄ້າຕ່າງໆ;
- “ປະເທດ” ໃນແຜ່ນງານມາດຕະການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ບັນດາປະເທດ;
- “ຈຸດປະສົງ” ໃນແຜ່ນງານຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການ.

(d) ການເຊື່ອມຕໍ່ຫຼາຍຂອບເຂດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໂດຍການເຊື່ອມຕໍ່ຜ່ານແຜ່ນງານຕ່າງໆ ອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່:

- ການເລືອກຫຼາຍມາດຕະການ ສຳລັບລະບຽບການອັນດຽວກັນ;
- ການເລືອກຫຼາຍຜະລິດຕະພັນ ສຳລັບມາດຕະການອັນດຽວກັນ;
- ການເລືອກຫຼາຍປະເທດ ແລະ ຫຼາຍຈຸດປະສົງ ສຳລັບມາດຕະການອັນດຽວກັນ.

ຕົວຢ່າງ: ວິທີການນີ້, ລະບຽບການບໍ່ຈຳເປັນ ຕ້ອງຖືກຕື່ມຂໍ້ມູນສອງເທື່ອ ຖ້າສອງມາດຕະການໄດ້ຮັບການລະບຸໃນລະບຽບການດຽວ. ການປ້ອນຂໍ້ມູນອັນດຽວກັນສຳລັບ “ຫົວຂໍ້ເອກະສານ” ຄວນຖືກເລືອກ ຜ່ານແຜ່ນງານຕ່າງໆເພື່ອລະບຸລະບຽບການອັນດຽວກັນ. ກະລຸນາ ເບິ່ງລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນມາດຕະການດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນພາສີ: ບັນດາຕົວປ່ຽນ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການ

(ການຕື່ມຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ແມ່ນໄດ້ຖືກກຳນົດເປັນຕົວອັກສອນເຂັ້ມ)

1. ຕາຕະລາງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລະບຸແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ ກຳນົດລະອຽດວິທີການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສຳເລັດໃນການເກັບກຳ. ການຕື່ມຂໍ້ມູນແຕ່ລະອັນສຳລັບແຫຼ່ງຂໍ້ມູນມີຫ້ອງຕ່າງໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (a) **ລະຫັດຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ** (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ແບບອັດຕະໂນມັດ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື) ລຳດັບສະເພາະຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ.
- (b) **ຊື່ຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ** (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ 255 ຕົວອັກສອນ) ຊື່ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຫຍໍ້. ໃນຫ້ອງນີ້ ແມ່ນຖືກອ້າງອີງໃນແຜ່ນງານອື່ນໆ.
- (c) **ລາຍລະອຽດຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ** (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ) ການກຳນົດປະເພດຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ປັບປຸງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນເປັນປະຈຳ.
- (d) **ເວັບໄຊທ໌ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ** (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ) ທີ່ຢູ່ຂອງເວັບໄຊທ໌ ທີ່ມີລະບຽບການ ຫຼື ເອກະສານອື່ນໆ ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ.
- (e) **ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ຫຼື ບໍ່** (ແບບສະໝັກໃຈ, ການເລືອກຂໍ້ມູນ (ແມ່ນ/ບໍ່ແມ່ນ)) ກຳນົດວ່າແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ມາຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດອຳນາດທາງການ ຫຼື ບໍ່.

(f) ຊື່ຜູ້ຕິດຕໍ່ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ຊື່ຜູ້ຕິດຕໍ່ຢູ່ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ.

(g) ໝາຍເຫດ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ໝາຍເຫດເພີ່ມເຕີມທີ່ສະໝັກໃຈ.

2. ຕາຕະລາງເອກະສານ: ລະບຸເອກະສານຈາກແຕ່ລະແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ

ກຳນົດລາຍການຢູ່ທີ່ນີ້ ຈະເປັນເຄື່ອງມືພື້ນຖານທີ່ມີຢູ່ ທີ່ຖືກພົບເຫັນໃນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳໃຊ້ສຳລັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ. ເອກະສານໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງໃນຕາຕະລາງຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຜ່ານຫ້ອງ “ຊື່ຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ”. ການປ້ອນຂໍ້ມູນແຕ່ລະອັນໃນຕາຕະລາງເອກະສານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫ້ອງຕ່າງໆລຸ່ມນີ້:

(a) **ລຳດັບເອກະສານ** (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ແບບອັດຕະໂນມັດ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຫ້ອງນີ້ແມ່ນຫ້ອງລຳດັບສະເພາະຂອງເອກະສານ.

(b) **ຊື່ຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ** (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຊື່ຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນຕາຕະລາງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ.

(c) **ຫົວຂໍ້ຂອງເອກະສານ** (ແບບບັງຄັບ, ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ 255 ຕົວອັກສອນ)
ຫົວຂໍ້ຫຍໍ້ຂອງເອກະສານ.

(d) ຫົວຂໍ້ເຕັມຂອງເອກະສານ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ຖ້າຫົວຂໍ້ທາງການຂອງເອກະສານມີຄວາມຍາວ, ກໍ່ສາມາດຖືກປ້ອນຂໍ້ມູນຢູ່ທີ່ນີ້.

(e) ສັນຍາລັກຂອງເອກະສານ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ມີສັນຍາລັກທາງການຂອງເອກະສານ.

(f) ລາຍລະອຽດຂອງເອກະສານ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ສະພາບລວມຂອງເນື້ອໃນເອກະສານ.

(g) ພາສາຂອງເອກະສານ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ພາສາທີ່ມີຢູ່ໃນເອກະສານ. ຖ້າເອກະສານມີຫຼາຍໆພາສາ, ແມ່ນສາມາດຖືກກຳນົດໃນຫ້ອງ “ໝາຍເຫດ”.

(h) ວັນທີຂອງການຈັດພິມເອກະສານ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນວັນທີດ້ວຍມື)
ວັນທີຂອງການຈັດພິມເອກະສານ.

(i) ທີ່ຢູ່ URL ຂອງເອກະສານ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ຖ້າມີການເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງຈາກເວັບໄຊທ໌ ຫາ ເອກະສານດັ່ງກ່າວ ກໍ່ສາມາດຖືກປ້ອນຂໍ້ມູນຢູ່ທີ່ນີ້.

3. ຕາຕະລາງລະບຽບການ: ລະບຸບັນດາລະບຽບການຢູ່ໃນແຕ່ລະເອກະສານ, ຫຼື ມີຢູ່ໃນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໂດຍກົງ

ແຕ່ລະເອກະສານ ອາດປະກອບມີຫຼາຍລະບຽບການ. ແຕ່ລະລະບຽບການ ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກລະບຸຕາມສ່ວນປະກອບສຳຄັນ ລຸ່ມນີ້:

(a) **ລຳດັບຂອງລະບຽບການ** (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ແບບອັດຕະໂນມັດ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຫ້ອງນີ້ແມ່ນຫ້ອງລຳດັບສະເພາະຂອງລະບຽບການ.

- (b) ຊື່ຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື) ຊື່ຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນຕາຕະລາງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ.
- (c) ຫົວຂໍ້ຂອງເອກະສານ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື) ຫົວຂໍ້ຂອງເອກະສານ ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນຕາຕະລາງເອກະສານ.
- (d) ຫົວຂໍ້ຫຍໍ້ຂອງລະບຽບການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ 255 ຕົວອັກສອນ) ຫົວຂໍ້ຫຍໍ້ຂອງລະບຽບການ.
- (e) ຂະແໜງການທີ່ອອກນິຕິກຳ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ) ຊື່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ມີສິດອຳນາດ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ.
- (f) ສັນຍາລັກຂອງລະບຽບການ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ) ສັນຍາລັກທີ່ຄັດຕິດໃນລະບຽບການ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວລະບຸສະເພາະ.
- (g) ວັນທີຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື) ວັນທີທີ່ລະບຽບການມີຜົນສັກສິດ.
- (h) ວັນທີຂອງການລົບລ້າງລະບຽບການ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນວັນທີ, ໃຫຍ່ກວ່າວັນທີຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບການ) ຖ້າລະບຽບການ ບໍ່ມີຜົນສັກສິດອີກຕໍ່ໄປ, ເປັນວັນທີທີ່ລະບຽບການ ຖືກລົບລ້າງແລ້ວ.
- (i) ຫົວຂໍ້ທາງການຂອງລະບຽບການ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ) ຫົວຂໍ້ຂອງລະບຽບການ ທີ່ໄດ້ປະກົດໃນເອກະສານ.
- (j) ລາຍລະອຽດຂອງລະບຽບການ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ) ລາຍລະອຽດຫຍໍ້ຂອງລະບຽບການ.
- (k) ເນື້ອໃນເຕັມຂອງລະບຽບການ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ) ຖ້າລະບຽບການ ແມ່ນມີຢູ່ໃນຮູບແບບອີເລັກໂຕຼນິກ, ເນື້ອໃນເຕັມຂອງລະບຽບການ ສາມາດຖືກຄັດລອກ/ວາງ ໃສ່ຫ້ອງນີ້.
- (l) ທີ່ຢູ່ URL ຂອງລະບຽບການ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ) ຖ້າມີການເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງຈາກເວັບໄຊທ໌ ຫາ ລະບຽບການດັ່ງກ່າວ ກໍ່ສາມາດຖືກປ້ອນຂໍ້ມູນຢູ່ທີ່ນີ້..
- (m) ໝາຍເຫດ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ) ໝາຍເຫດເພີ່ມເຕີມທີ່ສະໝັກໃຈ.

4. ຕາຕະລາງມາດຕະການ: ລະບຸມາດຕະການໃນແຕ່ລະລະບຽບການ

ລາຍການຂອງ NTMs ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບຽບການ (“ຫົວຂໍ້ຫຍໍ້ຂອງລະບຽບການ”), ເອກະສານ (“ຫົວຂໍ້ເອກະສານ”) ຫຼື ທັງສອງຢ່າງ. ແຕ່ລະມາດຕະການຕ້ອງຖືກລະບຸ ຕາມສ່ວນປະກອບສຳຄັນ ລຸ່ມນີ້:

- (a) ລຳດັບມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ແບບອັດຕະໂນມັດ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື) ຫ້ອງນີ້ແມ່ນຫ້ອງລຳດັບສະເພາະຂອງມາດຕະການ.

- (b) ຫົວຂໍ້ຂອງເອກະສານ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຂໍ້ຂອງເອກະສານ ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນຕາຕະລາງເອກະສານ.
- (c) ຫົວຂໍ້ຫຍໍ້ຂອງລະບຽບການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຫົວຂໍ້ຫຍໍ້ຂອງລະບຽບການ ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນຕາຕະລາງລະບຽບການ.
- (d) ລະຫັດ NTMs (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ລະຫັດ NTMs ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນຕາຕະລາງການຈັດປະເພດ NTMs.
- (e) ວັນທີຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ໂດຍປົກກະຕິ ແມ່ນອັນດຽວກັບວັນທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ.
- (f) ວັນທີຂອງການລົບລ້າງມາດຕະການ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນວັນທີ, ໃຫຍ່ກວ່າວັນທີຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ)
ຖ້າມາດຕະການ ບໍ່ມີຜົນສັກສິດອີກຕໍ່ໄປ, ເປັນວັນທີທີ່ລະບຽບການຖືກລົບລ້າງແລ້ວ.
- (g) ລາຍລະອຽດຂອງມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ລາຍລະອຽດຂອງມາດຕະການໃນລະບຽບການ.
- (h) ການອ້າງອີງມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ການອ້າງອີງໃສ່ບ່ອນສະເພາະໃນລະບຽບການ ທີ່ໝາຍເຖິງແຕ່ລະມາດຕະການ (ຕົວຢ່າງ, ມາດຕາ, ວັກ ຫຼື ເລກທີໜ້າຂອງລະບຽບການ).
- (i) ລາຍລະອຽດຂອງສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ລາຍລະອຽດຂອງສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ດັ່ງທີ່ລະບຸໃນລະບຽບການ.
- (j) ລາຍລະອຽດຂອງຂົງເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ລາຍລະອຽດຂອງປະເທດ/ຂົງເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ດັ່ງທີ່ລະບຸໃນລະບຽບການ.
- (k) ຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ເຫດຜົນຂອງມາດຕະການ, ລະບຸສະເພາະໃນເນື້ອໃນຂອງລະບຽບການເທົ່ານັ້ນ.
- (l) ໝາຍເຫດ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ໝາຍເຫດເພີ່ມເຕີມທີ່ສະໝັກໃຈ.
- (m) ມາດຕະການ_ທັງ_ພາຍໃນ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ໄດ້ກຳນົດ ຖ້າແຕ່ລະມາດຕະການ ຍັງນຳໃຊ້ຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ສາມາດທີ່ຜະລິດ ແລະ ຂາຍພາຍໃນ.
- 5. ຕາຕະລາງຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ: ລະບຸຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍມາດຕະການ**
- (a) ລຳດັບຂອງສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ແບບອັດຕະໂນມັດ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຫ້ອງນີ້ແມ່ນຫ້ອງລຳດັບສະເພາະຂອງສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.
- (b) ລຳດັບຂອງມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)

ມີ)

ລໍາດັບຂອງມາດຕະການຈາກຕາຕະລາງມາດຕະການ.

- (c) ປະເພດລະຫັດຂອງສິນຄ້າ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ເລືອກ “ລະຫັດ HS” ຖ້າມີຄວາມຕ້ອງການໃສ່ລະຫັດ HS ຫຼື “ກຸ່ມຜະລິດຕະພັນ” ເພື່ອປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນກຸ່ມຜະລິດຕະພັນທີ່ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ.
- (d) ລະຫັດສິນຄ້າ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ລະຫັດ HS ທີ່ມີ 02, 04 ຫຼື 06 ຕົວເລກ. ສໍາລັບກຸ່ມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ, ລະຫັດກຸ່ມທີ່ກຳນົດໃຫ້.
- (e) ລາຍການບາງສ່ວນ (ແບບບັງຄັບ, ການເລືອກຂໍ້ມູນ (ແມ່ນ/ບໍ່ແມ່ນ))
ລະບຸສະເພາະວ່າບາງສິນຄ້າຂອງລະຫັດສິນຄ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ອາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.
- (f) ການກຳນົດລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື, ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຍາວສູງສຸດ)
ຖ້າຄຳວ່າ “ແມ່ນ” ຖືກເລືອກໃນລາຍການສິນຄ້າບາງສ່ວນ, ການກຳນົດອາດໄດ້ລະບຸຢູ່ທີ່ນີ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- (g) ວັນທີເຂົ້າ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ໂດຍປົກກະຕິ, ແມ່ນອັນດຽວກັບວັນທີຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ. ແຕ່ແຕກຕ່າງສໍາລັບຜະລິດຕະພັນໃໝ່.
- (h) ວັນທີອອກ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຖ້າຜະລິດຕະພັນບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບອີກຕໍ່ໄປ, ໃຫ້ກຳນົດຕັ້ງແຕ່ເມື່ອນັ້ນ.

6. ຕາຕະລາງປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ: ລະບຸປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍມາດຕະການ (ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ຖ້າທຸກປະເທດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)

- (a) ລໍາດັບຂອງປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ແບບອັດຕະໂນມັດ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຫ້ອງນີ້ແມ່ນຫ້ອງລໍາດັບສະເພາະຂອງປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.
- (b) ລໍາດັບຂອງມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ລໍາດັບຂອງມາດຕະການຈາກຕາຕະລາງມາດຕະການ.
- (c) ການລວມເຂົ້າກັນ/ການບໍ່ລວມເຂົ້າກັນ (ແບບບັງຄັບ, ການເລືອກຂໍ້ມູນ (ແມ່ນ/ບໍ່ແມ່ນ))
ການລວມເຂົ້າກັນ: ປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍສະເພາະຈາກມາດຕະການ. ການບໍ່ລວມເຂົ້າກັນ: ປະເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍສະເພາະຈາກມາດຕະການ.
- (d) ປະເທດ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຊື່ຂອງປະເທດ.
- (e) ວັນທີເຂົ້າ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ໂດຍປົກກະຕິ, ແມ່ນອັນດຽວກັບວັນທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ. ແຕກຕ່າງສໍາລັບປະເທດໃໝ່.

- (f) ວັນທີອອກ (ແບບສະໝັກໃຈ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຖ້າປະເທດບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບອີກຕໍ່ໄປ, ໃຫ້ກຳນົດຕັ້ງແຕ່ເມື່ອນັ້ນ.

7. ຕາຕະລາງຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການ: ລະບຸຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການ (ຖ້າຖືກກຳນົດຢ່າງຊັດເຈນ)

- (a) ລຳດັບຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ແບບອັດຕະໂນມັດ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ຫ້ອງນີ້ແມ່ນຫ້ອງລຳດັບສະເພາະຂອງຈຸດປະສົງ.
- (b) ລຳດັບຂອງມາດຕະການ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ລຳດັບຂອງມາດຕະການຈາກຕາຕະລາງມາດຕະການ.
- (c) ຈຸດປະສົງ (ແບບບັງຄັບ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ ຈະຖືກເລືອກຈາກລາຍການເລືອກ, ບໍ່ແມ່ນການປ້ອນຂໍ້ມູນດ້ວຍມື)
ລະຫັດຂອງຈຸດປະສົງ ທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງລະຫັດຂອງຈຸດປະສົງ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ

ໂທ: 021 454224, 021 412008

ແຟັກ: 021 454224

ເວັບໄຊທ໌: www.laotradeportal.gov.la

ສະໜັບສະໜູນ ໂດຍ:

